

سازمان کد

اداره مخطوطات

محشی

شارح

تاریخ تحریر

Gir

نوع

تعداد سطر

نام کاتب

موضوع

میں نے

زمان

سے

عدد اوراق

121

طول

رضی

شماره عمومی

۳۲۴.۱

وقفی / خریداری

کتابخانه

تاریخ وقف

١٤

ملاحظات

طبع شدنی کو مشورہ

اعضاء احوال ما کم در روز نوروز : طالع نام

122

فصل در آفتاب گرفتن

اگر روز یکشنبه آفتاب بکشد

سلطان راضی شد

آید و در دآن مفسر

9915-10000

در میانی سر و پا شد و خلق عظیمه

Blank white paper insert with faint red markings.

فصل در استواب و عقوبات

ماه نامبر یعنی گرفتن بنیاد

ماه رمضان نیکو بود و دوزخ

اند رآن سال در میان رفت

و سلاطین عاجز باشند و

رعیت از ظلم بیرون آید و

السلامه اعلم بالقصواب

فصل در آفتاب گرفتن

اگر روز یکشنبه آفتاب بگیرد

سلطان را ضعف پذیرد

آید و دزدان مفلس گردند

در میان مردم اختلاف

سیار باشد و خلق عظیم بمقتل

رسند و ک...

الکرمه الکرماه بکیر و اندران

سال باران سخت بود و نعمت
فراخ بود سلطان را عاجز
بود و صلاح در میان مردم
مفسدان اندر رخسار
سخت باشد و راه بسته شود و در
و آن بسیار بود ماه ذی الحجه

الکرماه بکیر و اندران سال
ارن بهار بود و پیوسته
ماه تمام بود نقصان جو زرقه
باشد و طعام میل به بالا کند
و سلاطین عاجز باشند و
رعیت از ظلم پیرون آید و
الله اعلم بالقصوب

فصل در آفتاب گرفتن

اگر روز یکشنبه آفتاب بگیرد

سلطان را ضعف پیدا کند

آید و دزدان مفسدان

در میان مردم اختلاف

سیار باشد و خلق عظیم بقتل

رسد و ک...

در ماه های دوازده گانه ایضا
پس در هر سال که در ماه محرم
آفتاب بگیرد در آن سال آرزای
باشد و در آخر سال در دکان
چای بکند و در مردم حاشا شود
و پادشاه بر دشمنان ضرر یابد
وزیران له حاشا شود و بعد از
آن بسلاست باشند **پس در تار**
سال که در ماه صفر افتاد بگیرد
در ناچیه صفر با تونس و کربلای
مردم را در خدمت و جنگ و کشاکش
بسیار بجهت واقع شود و در مصر

شماره سی و نهم در ماه های

کار به بود و ده مقایسه کار
مکان بود و را تا به شود

بیع از قول آفتاب بگیرد در میان
مردم صلح پیدا آید و اختلاف
کم باشد و پادشاه صفر بطلب
یابد و کار و کوشش کم باشد
در آخر سال فراوانی بگیرد
و در بادیه در میان شتران
در دهم هر سی و نه **سال** که در
ماه ربیع الثانی افتاد بگیرد
در میان مردم اختلاف
بسیار باشد و خلق عظیم بقتل

حشر و حج کنند و بیم و ترس و
کشتن و حادش شوی و در حرم
بسیار باشند و هر سال که در نه
جهادی اول اول آفتاب ببرد
در روزی هر دم فراخ باشد
در نا حیه مشرق و مغرب
پادشاه با رعیت در مقام
سعدت باشد و با ایشان
حسان نماید و پادشاه
ایشان بدارد و هر سال که
جادی اوجز افتاب ببرد
هر د عظیم در جانب مغرب
ببرد و در بلاد مصر شکست
عظیم و کشتن بسیار و اقیانوس

و در بلاد مغرب در آخر سال
کهانی بظهر سد هر سال که ماه
رجب افتاب ببرد زمین
آبادی شود و در کوستان
ها و در نا حیه مشرق و باران
بسیار ببارد و در نا حیه فارس
ملخ فرا و داید اما غلظت
نرسد و هر سال که در ماه شعبان
آفتاب ببرد هر دم از شر
پادشاه سالم باشند و پادشاه
بر دشمنان شظرفا بدو و در
مغرب و در بلاد جبل در
آخر سال مرگ در میان مردم
بسیار باشد و بزرگ و هر قدر

شود **هر سال که** در صاه رمضان
افتتاب بگیرد مردمان همه کریک باد
شاه فارس را اطلاعت کنند و
روح را بر عرب غلبه عظیم بکهر
سد پس ایشان بر روح غالب
شوند و غنیمت و اسیر بسیار
از ایشان بگیرند **هر سال که**
در ماه شوال افتتاب بگیرد
در بلاد هند و تریج کشفش
بسیار شود و گیاه زمین در شطرا
ئی مشرق بسیار باشد **هر سال که**
سال که در ماه ذی قعدة
افتتاب بگیرد باران بسیار
و خرابی در ناحیه فارس بظلمت

آید **هر سال که** در ماه ذی قعدة
فتتاب بگیرد باد بسیار بوزد کم
شود و در شهرها ز شطرها ی
مضرب خرابی پیدا آید و کشت
و جو کم و گران باشد و کسی
پادشاه خروج کن و از بسیار
از و به پادشاه برسد و در فا
رس حفر در نیچا گران شود و
در سال دیگر آرزان شود
فصل در ترقی و تدریج شریف
است که مشتمل است بر احکام
کسوف و خسوف و حوادث
هر سال شیخ بزرگوار قطب
القطبین را و ندی در کتاب مقصود

الا بدینا روایت کرده است بسند
حق از شیخ صدوق محمد ابن
بابویه قی و سند را متصل کرده
نیده بجفرت مبنی الحقایق
امام جعفر محمد الصادق علیه
ت السلام علیهم که آنحضرت فرمود
که در کتاب حضرت دانایان
صمغ نوشته است که هرگاه **روزشنبه** **اول**
بسیار سرد باشد و باران
در آن سال بسیار باشد و بخر
خراوان باشد و کندم کران باشد
و طاعون و مرگ کودکان بسیار
و باشد و تب بسیار باشد و غسل

کم باشد و زراعتها از آفت
بسیار است باشد و به بعضی از در
خشان میوه و انگور آفت
برسد و آرنائی باشد و در درخت
طاعون باشد و محروب با ایشان
جنگ کند و ایر و غنیمت بسیار
از ایشان بدست عروب در آید
و پادشاه در جمیع مواضع
غلبه باشد بهشیت حق تعالی
و بر و ایاتی دیگر مرگ در میان
چهار پایان بهم رسد و بسیار
دافع این عارض شود و در دکن
مردهای در دکن
و زکام و در میان بسیار

باشند و در آن تفرس و غارت
و جنگ بسیار باشد خصوصاً در
عراق و بغداد و اطراف آن
و در مردم عراق بسیار باشد و
میان عرب و مردم کارزار افتد و
عرب بر مردم غالب آیند و آن
منیت و نعمت در بابل بوده باشد
و در بخورنی و فواری آن اختراق
بسیار در میان مردم پیدا شود
و قحط و غلاد در میان ایشان
بیشتر رسد و از عرب توهمان
باشند و عمال ایشان برایشان
تعدی کنند و گیاه در مراعی
عرب خراب و آن باشند در آن زمان

و بر باد

و بر باد و شاه بجهت حزن و گریه کنند و
بر ایشان غالب آید و در آن سال
دنبلیها و آبله و کوری بسیار باشد
و عفان بسیار باشند و روغن
و گوشه و غسل و پنبه و گلاب کثیر
باشند و حرمها و انکوره و میوه ها
در بلاد هند آن و فارس و بنگال
باشند و بدوختان بلاد روم و مصر
و اطراف آن افتد برسد و میوه ها
اکثر بلاد کوران باشند و کجند بسیار
و باشند و در زمستان باران بسیار
بارد و اندک آفتی بان تا برسد
و ظروف مسو و اشبه آنها کثیر
باشند و پیشم و موی کوران باشند و

در هیچ حرفی نمی گفتم با شد و مرغان
شکاری بسیار پیر شدند و در بهار و
بمن اختلاف عظیم ظاهر کرد
و شاید بنهیب و عارت منتهی
کرد و شاید یکی از افتاب و ماه
منقص کردند و شهاب بسیار با
شد و در یکماه آن خون بسیار در
یکشنبه شش و کوه بند که چینی سال
خمس است و قاپیل ها بیل را در
چینی سال کشته و آخرش
یکست **مرگه اول بحرم یکشنبه**
باشند زمستان نیکو کند و
باران بسیار بارد و بعضی
از درختان و نواختها آفت

برسد و در دای مختلف و
سرکهای صعب شایع کرد
و غسل کم بعل آید و در موثر
طاعون و با هم رسد و در آخر
سال اندک گرانی در خزانه ها
حادث شود و در آخر سال
پادشاه غلبه رود و بر جای
دیگر در این سال زمستان
سرد و تابستان معتدل کند
و میوه و حبوب و زراعت
در اکثر بلاد حراق نیکو باشد
و افغان بمیان بحرین و طسا
و قطیف برسد و در بلاد
مشرقی و بلاد جبل آرزانی

باشند و کوه غنند و شیر بسیار باشد
و نیمه صحرایا هوان باشد و
آلبه کوه دکان بسیار باشد و زیاده
و نای دشتها و باشد و در کوه
مرک بهم رسد و در یکماه آن
در در بسیار مردم را عارض شود
و در آخر سال کرازی بهم رسد
سبب اختلاف فی سلاطین
در غیر بلاد یعنی و در بلاد هند
اطفال بسیار بهیرد و جو و مرغی
بسیار باشد و اختلاف فی جنگها
در میان پادشاهان بشود و
در و غ و اختلاف و در میان عا
مه ناس بسیار باشد و کارزار

میان عرب و نجیب و اقعه شود و
در شام حرب و فتنها پیدايد
و حاکم بعضی از اهل فساد را
بقتل رسانند و در زمین جبل
که همگانی و نواحی آن باشد
کشش بسیار شود و مردم در جبل
القدس از ایشان کشته شود
و پادشاه بابل بپر مردم مستوط
کرد و از بعضی و زراعی خفته
ف ظاهراً شود و پادشاه بشو
رد و بگریزد یا کشته شود و کوروی
بر پادشاه طغیان کند و مملو
کردند و کواکب در آسمان ظاهر
شود و از ناحیه مشرق کرد و ببالد

داشته باشند و این سبب حدوث
قتل و غارت و کرائی کرد و باین
علامت فساد بسیار شود و مرد
صاحب شان کشته شود ان ستاره
علامت وزیدن باد بای سخت و
طوفان عواضی و بسیاری دروان
در دریا و صحرای کرد و غسل گران
شود و حایجان را غارت کنند
و تمام قرص ماه یا بعضی از آن
میخسوف گردد **و درگاه اولیای**
و زو و شنبه باشد زمستان
نیکو گذرد و تابستان بسیار گرم با
شد و باران در وقتش بسیار بار
و کار و گرفتند بسیار بوجود آیند

و غسل

و غسل بسیار باشد و نوحه خود را
با درگاه جبل یعنی شهرهای که
در بلاد جبل و آذربایجان و
عراق عرب و جو زستان و فاری
است و بعضی گویند یعنی **همه**
و حوالی آن آرزان و میوه بسیار
باشد و زنان بسیار بپزند و در آخر
سال کسی بر پادشاه حضور می کند
در نواحی مشرق و بعضی از
فارس تخم و دلیری برسد و زکام
در بلاد جبل بسیار باشد و برون
دیگر در آن سال آب فراوان باشد
و غیر حیوانات بسیار باشد و بار
بسیار باشد و حیوانات بسیار باشد
و عموما عدت و مانش و با قله

و نوح علیها آرزوان و غسل هزاران
باشند حفسو صا در فارس و همدان
و راه زنت و دزد در همدن و فو کت
بسیار شیو در سبب و زرد الو و
سایر میی اما در بلاد فارس و بکره
و شام نیک بعمل آید و خز بزه
و حیارد در ولایت مشرق و
عمان نیکو باشد و دنان سال خرم
و میوه ها و کشت و روغن فراوان
و لیکن زرد در میان مردم کم باشد
و در بلاد مشرق و اطراف
هند و اشکنند ریه حرک بسیار
باشد و در زمستان زفاف
و تن و بیج زنان بسیار واقع شود

و در

و دریا طغیان کنند و بعضی
از بلاد را غرق کنند و آب فوات
و نیل کم باشد و باین سبب
مئات دو ماه در مصر قحط عظیم
پدید آید و هوای و چاهار
پایان در صحرا نیک باشد
و اسب و شتر و گاو و دهن
حجم فراوان باشد و گام در
بلاد جبل و اطراف او بسیار
باشد و جبهه ب و میوه ها در
مکه معظمه بسیار باشد و
لیکن فساد در آن بلد بسیار
صادق شود و خارجی از نواح
مشرقی به و آن آید و در بلاد

فارس تیم و امرا را بنام عظیم از بعضی
سلطان طبرستان حادث شد و قلعه
در اطراف مشرق یا جنوب
از تصرف اعیان بشن پیران
رو و معطل است کم یکی از
افتاب و ماه منکسف کرد
و در هر دم اضطرابی پدید
آید و پادشاه مشرق کسی
خروج کند و حاجیان بسلا
بروند و در شبی دزدی باشند
برسد و آسینانی را و نیا بند
دکاه اول محرم روز ششم
باشد زمستان بسیار سرد باشد

دور

و برف و یخ بسیار باشد و در بلاد
جبل و در ناحیه مشرق کوخند
و غسل بسیار باشد و به بعضی
از درختان میوه و انگور آفت
برسد و در ناحیه مغرب و شام
حادث شود در آسمان ظاهری شود
که از آن خلق بسیار بگریزند و بر
پادشاه صاحب خرمن قوی
خروج کنند و پادشاه بر او غا
لبه آید و در زمین فارس بعضی
از غلها آفت با و رسد و
در آخر سال نوحها گران شود
و بزرگوار است دیگر زراعت بسیار
بسیار آید و باران بسیار بارد

واب خرات طغیان کنند و شاید در
تابستان باران بیارد و فصل پائیز
نیاک گردد و میوه ها در بلاد جبل و
هند و سستان بسیار باشند و گندم
و جو و عدس فراوان باشد و
در بهره و قزوین و مازنی و باقلا فرا
وان باشد و خرماسم به کل این موارد
را اُفتخ برسد از سر ما و در بلاد
فارس از مینج اُفتخ بزراعت بر
سد و میوه در این سال بسیار
باشد و زرم باشد و گردگان و باد م
و موین بسیار باشد و نوزدها و ر
اول سال در جمیع بلاد آرزان با
شد و غسل فراوان باشد و خرمز
و خیار را اُفتخ برسد و ثلثه و دسیله

بشود

بشود و اُفتخ از سر مایا از کرمان به
ت بلاد مغرب برسد و در بعضی از
شهرها کسی بر پادشاه خروج کند
و در پادشاه مجسم و ثلثه اُفتخ را
حاصل شود و در میان عرب
و عجم و اهل عراق قتال و کشتن
و شخصی از مشایخ عرب کشته شود
و در میان عربان بادیه و ممالک
ایستادن در آخر سال حرکت بهم
و در آسمان ستاره دنباله دار
پدید آید که علامت جنگ و کرب
باشد یا سر حنی عظیم ظاه شود
که علامت مملکت بعضی از نوزده
باشد و در مصر و شام و سقا

طالعون و فضل بهر سده **ارکامه**
اول محرم در زجها و شهر باشد
زمستان و وسط باشد و در بهار
بارون تابلی تا فاع بار و غلات
و میوه ها در بار و جبار و بار و مشرق
بسیار باشد اما مردان بسیار نمی رنج
در آخر سال و در زمینی بابل و
بله و جبار آفتی بهر دم برسد و نرخی
لی سال آرزان باشد و پادشاه
برود شهنشاه غالب باشد و بر وایت
دیگر عسل در این سال بسیار باشد
و آب و جبار طغیان کند و در بلاد
شام مرگ بسیار باشد و اکثر اطفال
بمیرند و ملخ و موز و عفات ایشانرا

حلف

طالع کنند و در آخر سال محلی
در میان ایشان بهر سده و باران
در این سال بسیار بار و کمر بسیاری
از خاها خراب شود و عمارت
با سنگد کم گردد و درختانی خرم
منابع شود و در آخر سال خرم گردد
شود و برق و رعد عظیم ظاهر
گردد و باد کند بوز و بیماری
بسیار باشد و زنان آبستن بسیار
بمیرند و در آخر سال در ناچیز
فارس مرگ بسیار باشد و در
حشیان صحر او مرغان شکایت
بسیار باشند و بز و گاو و گوسفند
شدند و بیع و شرای و معاملات

بسیار واقع شود و در شتران کوه
همه سمد و شاید سرکی در چنگار
پایان پیدا آید و در فصل پاییز
پیماری بسیار باشد و در اطفال
سمد نیز جنگ عظیم رود سمد
و مشتایح علما بمیرند و در بلاد
همین از خوف و قتل و غارت
هزاراب شود و باز معهود
شود و در میان عربان بادیه
کشش بسیار شود و بادشمال
بسیار بوزد و مشایحها و پندران
شود و کثرت ارزانی باشند
و اهرشیم و حریر ارزانی و یکم
شد و در میان عرب و عجم جنگها

رود آمد و عجم غالب شود و پاد
دشاه روم بمیرد بزرگی از عرب بمیرد
در ایلر بسیار بمیرد و در فصل پائیز
مصر منی زحیر بسیار باشد و اخترا
در میان سلاطین متمدن بمیرد
و فتنها در بهر و ولایت فارس
حادث شود **از کاه اول محرم**
روز پنجشنبه باشند مستانی
ملایم گذرد و در جمیع نواحی
مشتاقی کنند و میوه ها و عسل
بسیار باشد و در اول سال و آخر
سال تب بسیار باشد و در زمینی
بابل در آخر سال تب بسیار باشد
رسی و روم را بر مسلمانان غلبه

باهر شد پس عریب برایشان
غالب شدند در ناحیه مغرب
و در زمینی آمدند عیارات واقع
شود و پادشاهان عرب مظهر
باشند و بروایت دیگر در اقل
سال باریشی و سرما کم باشد
و آب و رعد بی باران بسیار
و در آخر سال باران بسیار
باشد و غلوت و میوه در کم
بله و آزاران و خواران باشد
و سفر در این سال نیکو
باشد و شکار ماهی بسیار شود
و مرغی و نان کران شود
و آب نیل طغیان کند و مردم

بر مسلمانیان مملکت پایا و رند و
مسلمانان برایشان غالب شوند
و در باد پرچمک بسیار کشود
و شاید که یکی از مشایخ ایشان
بقتل برسد و در بعضی از ایشان
کسی بر پادشاه حق و عزت کند
و منتهی نم گردد و کارزار و
اکثر بلاد خصو صا بلاد فارس
بسیار شود و در زمان و راه زنان
دست بزا و رند و حکام بر
رعایا ستم کنند و بادی بای کنند
بوزر که در خنان را ببر کنند و
و در کسما و قلیف و نواحی
انما فتنه در میان عربان و پایا

د شامگان ایشان حادث شود
و پادشاه غالب گردد و در بلاد
جبهه و اطراف آنها کار را بسیار
شود و در بلاد فارس در آخر
سال میان سته طایفه فتنه
حادث شود و در این سال
مرک در کار و بسیار باشد و
ایمان کوه سفند خزان کرد و
و بنایید که ماه بخسوف کرد و
و بر وایت دیگر حاکم قسطنطنیه
را بکشند و یا بکویزد و مفقود
شود یا او را قلع نمایند و و
وایت نجف را خزان روی دهد و
و ظلم از پادشاه و نمایان او ظاهر

شود

شود و روز در میان مردم کم شود
و خلق از تنگی معاش بفقان
آیند و دادرسی در میان خلایق
بقی نباشد و عوب برنج زیادتی
کنند و خلق بسیار را بکشند
و ولایت ایشانرا خراب کنند
و عربان بره و میان بنانند
و بعضی املاکن از تصرف رو
میان بد رود و پادشاه مجسم
در اثر حاکم مغلوب شود و باران
در وسط سال بسیار در بی
فاید و رعد و برق بسیار باشد
و از همه اطراف بر پادشاه میرفت
آیند حفصو صا طایفه ترکان

و خوار نام و از سمت قطب
شمال حرکت کنند و جوالی دریا
رسند و خواجه بسطاد بطلرستان
رسند و ثقلکان باجم دروین
و برایشان غلبه آورند و خلق
بسیاری از فقر او رعیت پامال
و کشته شوند و احتمال دارد
که در این سال یا سال دیگر پادشاه
حجج از سمت مشرق بپهکرت
آید و جبین و بیدلی با و راه پا
بد با و حاد ثر عارض شود که در
نقز قف کند و امراء خراسان
و سگهان بدو نالان باشند و
احتمال دارد که لشکر از حجج در

عراق و خراسان جمع میشوند و
رسولان از ولایت کفر بیاد شاه
در آیند و در اول سال کندم کران
و نان عزیز شود و در دریا فتنه
پیدایش شود و اضطراب عظیم با
اهل عمان راه یابد و اکثر و رویت
امل دریا بقتل و غارت خراب
شود و کشتیه ها در بعضی اسما
کن بدست و ایان افتد و روی
نیابد و این علاوه است از پادشاه
باشد و غلبه با حیان حنوج
باشد و امیر جلیل القدر کشته
شود و قوت علما بسیار باشد
و در میان این طایفه حسد

و نزارها بسیار شود و اگر افتاب
در این سال کسی وف نماید بعضی
اما کن از تصرف و ایالت بد رو
هرگاه اول محرم روز جمعه باشد
در زمستانی سرما بنا شد و ایالت
کم بیار و آب چشمه ها و رودها
نظام باشد و در بلاد جبل سعد
فروغ در صد فرسخ غلهم کم باشد
و حرک در میان همه مردمان
بسیار باشد و در ناحیه مغرب
کراتی باشند و بعضی از دختانی
آفت رسد و روم را بر فغان رسد
غلهم و عظیم بکس سعد و بر و ایت
دیگر غلهم در مصر و حبشه و شام

کم بعمل آید و کرامت در بلاد
خرنک و اطراف اندلس حادث
شود و آرزائی بسیار در بلاد فارس
بکمرسد و غلات بهر و عراق
نیکو شود و لیکن از جهت سلاطین
طین و عمال ستمها با ایشان رسد
رسد و غلات جبل عامل و فارس
حتی آن کم بعمل آید و اگر در
بهره و شام بسیار بعمل آید و
مرد صاحب شانی در بهر و کشته
شود با گروه بسیار از اتباع او
و میوه و در این سال نیلک باشد
و آب و جلهم بجای و غلغله کند
که بحداد مشرق مشرق بر عروق

نبرد و پادشاه از پادشاهان
مهند بهر جهت و از اقل ماه ربیع الاول
تا آخر ماه جمادی الثانی در
کایه بسیار در میان مردم پیدا سو
شود و صومعه و در دلو و در
پشت و درم های خلق و اراضی
شکم و کله و قویله و حرب و
مبعضا و بسیاری از زنان آستی
فرزند بیندازند و بسیاری
از ایشان در وضع حمل میرند
و اجیری از شام ظالم شود و
برسد یمن و حضرت رسول صلی
الله علیه و آله مستحق کرد و در
و بعضی از پهلای غالد کرد و

الکس

اگر ستاره و دنباله داری ظالم
شود و و فتوحای عظیم از آن
آید و کسی بر پادشاه روم خراج
کند و کرد آن و بجهان شوی کرد
و در زمین عراق حریف و خطا
ب و اختلالی بسیار باشد و
و مرد بزرگی از جمل عالم کشته
شود و مرد بزرگی در شام بمقتل
رسد و در بلاد حجاز سال شوم
عظیم حادث شود و در اطفال
در دایم اشوب و فتنه ها
پایان رسد و آن چشمه ها
بسیار شود **فصل در علامت**

خسوفی پس در هر سال که در وقت
محرم ماه بگیرد در محرم بزرگ
بگیرد و میوه در بلا و جیل کم باشد
و در میان محرم خارش بدن بسیار
باشد و در زمینی بابل و در چشم
بسیار باشد و مروت بسیار باشد
و نرخیها گران شود و کسی بر پادشاه
خروج کند و پادشاه بر او ظفر ببرد
و لشکری او را بقتل آورد **و سال**
که در ماه صفر ماه بگیرد قحط
و بیماری در شهرهای بابل و عیث
مشور و جندی که بیم هلاک باشد
شد پس بعد از آن باران بسیار
بارد و گیاه زمینی بسیار شود

و احوال

و احوال محرم نیک شود و در باران
جیل میوه بسیار باشد **و سال که**
در ماه ربیع الاول ماه بگیرد در باران
و غریب کشتن بسیار شود و محرم
بر قاتان در محرم بظهر سعد و در
حیره شهر که میوه بسیار باشد
و در جیل گرم و در سبزیها بیش
بیشند و خرابی بسیار و در شهرها
بند آمد **و سال که در ربیع**
اول محرم ماه بگیرد آب در کوهها
بسیار باشد و فراوانی بهر سبزی
و آب بسیار باشد و آن سال
بهاشک باران و پادشاه در محرم
ب ظفر پاید **و سال که در جمادی**

اول ماه بگیرد حقانی بسیار در
بادیه ریخته شوق و یاد شاه شام
بالوی عظیم برسد و کسی بگوید
خروج کند و یاد شاه فلان را بد
هر سال که در جمیع الاوقات
بگیرد باران کم آید و آب کم باشد
در بینوقی که حوالی کوفه است
مصل و در اینجا جری عظیم و
و کمرانی شد بد حادث شود
و یاد شاه و بالوی عظیم رود
هر سال که در رجب ماه بگیرد
در ناحیه مصر بطلعون و
محط پیدا شود و در باران
بسیار باران و در شهر باران

چشم

چشم بسیار باشد هر سال که
در ماه شعبان ماه بگیرد یاد شاه
کشته شود یا بگیرد و بسترش یاد شاه
شود و تفسیر است باران شود و
قضا در میان مردم افتد هر سال که
که در ماه رمضان ماه بگیرد در
بلا و جبل سرمای شدید شود
و تیرانی و باران بسیار و باران
بسیار باشد و در زمینی فارغ نبرد
کان بسیار بر بکر سنده و در شهرها
حرکت اطفال و زنان بسیار باشد
هر سال که در شوال ماه بگیرد
یاد شاه بر دشمنان غالب شوند
و در میان بلا و فتنه بسیار باشد

و رسال که در دنی القدر ماه
بکیر در شهر ثانی فسیح نشود و کجها
در بعضی از زمینی تا کو و عیال
شود **و رسال که در دنی الحجه ماه**
بکیر در مرد بزرگی در مغرب میرد
و مرد فاجوری دعویایی پادشاهی
کند **و الله اعلم بالصواب**
تعبیر خواب نامه حضرت یونس
علیه السلام که قصه آن آرد ایضا
بسم الله الرحمن الرحیم
در بیان خواب از گفتار حضرت
یونس علیه السلام که **پس خبر صلوات** در
خواب بیند خود را از نیک و بد
معلوم کند باید بدین تعبیر نامه
عمل نماید تا معلوم شود بر که

الله

الله تعالی را در خواب بیند امر
همیشه دل او خوشی و خرم بود تا
آن شخص زنده باشد بدو ن
پادشاه باشد بدین کار پیر و آزاد
و اگر فصر شمر را در خواب بیند
کار دنیا و آخرت بد او بخت و خوش
ی شوق و همیشه در طاعت و عبادت
باشد **و اگر** پیغمبر صلوات را در خواب
بیند تا زنده باشد در دنیا هرگز
شترینی نکند و بهشت او را نصیب
شود صاحب مهر تیر کرد **و اگر** که
امیر المومنین علیه السلام در خواب بیند
البته انشعاق به بزرگی و پادشاهی
هی رسد از محنت خلق و مستغفار

پایه در ری و رزی و رزی
بر روی او کشاده کرده **اگر** اینها
را و لیا را در خواب ببیند کار او
نکو شود **اگر** مرده را در خواب
بیند کار او بجلد با صواب آید **اگر**
ببیند مرده چیزی بوی داد
لبته آنرا نکو شود **اگر** در خواب
بیند که مرده چیزی از وی گوشت
نشانید بیاری بود **اگر** ببیند همرا
مرده میبرد و بزدی **اگر**
در خواب ببیند که خود مرده است
همرا اش دراز شود **اگر** ببیند که
بروی اعراض کرده باشد که چیزی
صدقه بدهد که نیک باشد **اگر**

بیند

بیند خون از اعطای او بیرون
ماند ار شود **اگر** ببیند که کسی او را
میکشند از ناگاه جز نلخوشی بوی
رسد اندیشتر ناک شود **اگر** ببیند
که میگوید او را دران روز خونی
و شادی بدید آید **اگر** ببیند که با
مل خانة حق و صلحامی خون کار
آخر نشی نیک شود **اگر** ببیند که با
فرشته سخنی گوید کارش روز
بروز صلیب ریابد **اگر** خواب
بیند در جهشتی بلند شود **اگر**
کندم در خواب ببیند همگین شود
اگر آورد در خواب ببیند از غم
خلاص شود **اگر** آرد جو در

خواب بیند فراخ روزی شود
اگر جادو را پس در خواب بیند
متعجب گردد **اگر** حرم او در خواب
بیند همیشه در چشمش ضلالتی
میز باشد **اگر** او در خواب بیند
از سلطان نفعی بوی رسد **اگر**
سبب در خواب بیند فساد
مندی و رستی بود **اگر** انار در خواب
بیند صاحب نعمت شود **اگر**
زرد خواب بیند و نظر پادشاه
هائی و بزرگان عزیز گردد **اگر**
نقره را در خواب بیند در
میان ضلالتی عزیز شود **اگر**
پیش در خواب بیند در میان
قوم جمعیت تمام پیدا کنند **اگر**

سری

سبب در خواب بیند رنجی
بوی رسد بر کشتی زود بود
اگر کبچ در خواب بیند کار
خو فناکی از دستش میرود
آید **اگر** در خواب بیند که در
سایه درختی میوه و لایست
استاده او کسب حلالتی
بیر **اگر** در خواب بیند که
آتش در وی افتاده ضلالت
را از بلاها نگاه دارد **اگر** کلاه
در خواب بیند سرانجام خاتم
او باشد از تنگی **اگر** جادو سب
در خواب بیند ملول و اند

بیشتر ناک شود **اگر** آب تیره در
خواب بیند عیشش او بخت
تیره شود **اگر** آب همدان در
خواب بیند روزی حلال
یابد **اگر** در خواب بیند که آب
بسیار میخورد اگر نیز یکی بود با
دشمنی برسد **اگر** در خواب بیند
ثور که میخورد صفای خلق او
بیر و ن آید و اعفا شود **اگر**
در خواب بیند در آب جنس
غسل میکند غلجی شود **اگر**
در خواب بیند که بجای خوردر
فتر خدا او را از شر ظالم نگاه

دارد

دارد **اگر** در خواب بیند خاک
خورد فراخ روزی شود **اگر** در
خواب بیند که با خاک بازی میکند
از کار ماضیاب قویتر کند **اگر** در
خواب بیند که آتش افروز خسته
است آن روز خشم و اعراض
بیند **اگر** آتش ضعیف در خواب
بیند بیمار شود **اگر** در خواب
بیند که آتش خواستر است
با درستیان خود اعراف کند
اگر در خواب بیند که طعام
و نان میخورد از غم و پیریشانی
خلاص شود **اگر** در خواب
بیند که آتش در او افتاده است

انروز البته تا کسی چندان کند اگر
باد سخت در خواب بیدار لشکر
بیکانه در آن ملک پیداشود
اگر در خواب بیدار که باد او را
از جا کند از میان خانه اش و
شمن پیداشود **اگر** در خواب
بیدار که باد از شمن خلق بیدار
آید از در شمن خلق بیدار
اگر در خواب بیدار که درخت
از بیخ میکند البته در آن دیار
بزرگی میرد **اگر** در خواب بیدار
که باد شکاری را خواب کرده نشاند
او ملک به غم مهمل شود **اگر**
در خواب بیدار که انگشتری

خبر روز

فی روز دارد توفیق و شکوفت
در پیداشود **اگر** در خواب بیدار
که انگشتری طلا دارد مالی در
شود **اگر** در خواب بیدار که قهر
ی حق اند آن سال خیر مندرد
و صاحب نعمت شود **اگر** در
خواب بیدار که انگشتر خود
را کم کرده غمی بد و رسد **اگر** در
خواب بیدار که انگشتری
او شکسته کسی از قبیله او
قربانی او میرد **اگر** در خواب
بیدار که جامه نقره بپوشید
چندان نازد یک شود **اگر** در
خواب بیدار که جامه سرخ

پیش شیده اگر زنت بود حضرت آمد شود
اگر هر د بود غنی بد و رسد اگر در
خواب بیند که جامه کبود بود
شیده و نشاند و در دم بود
اگر در خواب بیند که جامه زرد
پیش شیده نشاند و رنجوری بود
اگر در خواب بیند که بجا جامه
سفید بود شیده او آن شخص
بزدی بد اگر در خواب بیند
که جامه سبز بود شیده البته در
محبت باید اگر در خواب بیند
که گو سفندی کشته و بوی آن کرد
و خورده از بزرگی از روزی
حلال بپردازد اگر در خواب

خواب

خواب بیند که بر شتری نشسته
اگر قایت داشت بر باشد پیاد
شاهی برسد اگر در خواب
بیند که بد و نبال شتر میرود
سعادت مند کرد اگر در
خواب بیند که شتر در عقب
او میرود بد باشد اگر در
خواب بیند که کورث او را
پیدا در میان قوم حق و عزیز
کرد اگر در خواب بیند که
سگی کشته مال و نعمت باید
اگر در خواب بیند که سگی
جانب او آواز کند از ظالمی
حضرت بوی رسد اگر در خواب

بینی که ما زیاده اشک از مال
نیافتی که کرد **اگر** در خواب
بینی که ما که راه سگ میروند
دشمنی ظفر یا بد **اگر** در خواب
بینی که او را مار کند یا از
شمن آن را بوی بوی نرسد **اگر**
در خواب بینی مارک ماه
او بود و اقف باشد که از
شمن آن را بوی بوی نرسد **اگر**
در خواب بینی که با کت ملهم
ی حق در مال بسیار جمع کند
اگر در خواب بینی که کت را
طعام داد مال از دست او
بیرون رود **اگر** در خواب بینی

کم

که کت را کشته در ویشی شود
اگر در خواب بینی که کت را
کرده یا بوی کرد مال نهدت یا بد
اگر در خواب بینی که کت را
او را بیدند در کار او خنک
بینی اشو **اگر** در خواب بینی
که کت را کشته آینه رو شنای دو
کار او پیدا شود **اگر** در خواب
بینی که موی او را نشو
در میان قوم خود عزیز کرد
اگر در خواب بینی که موی او
سپیدی شده از قیاس غم و پش
یشانی بیرون آید **اگر** در خواب
بینی که موی خود را می شود

اگر در خواب شراب بیند بفرماید
رسوا شود اگر میخشد در خواب
بیند او را در دوق لایحه که
اگر تریاک در خواب بیند
صاحب خالق وادماک شود
اگر فیل در خواب بیند بسیار
خواب باشد اگر در خواب بیند
که بر فیل سوار شود البته با
دشاهی و حکومت برسد
اگر در خواب بیند که فیل سر
در عقب کند اشتر نشد فی
بدهد اگر داور در دمان
در خواب بیند مثل جوزه
بیل و یخای و دار چینی بجا

نق

سرو نیست که ان اقل ماه آخر
ماه چرخشد الله تعالی بدانکه
هر کسی در اقل ماه خواب بیند
در روغست دو ماه اگر چرخ بیند
شر واقع شود و اگر شری بیند
واقع شود چهار ماه و پنج و ششم
بعد از چرخد روز یا بعد از یک
یا بعد از یکسال هر چه در خواب
دید با شد منجم بگفتن مفهم
مشقه هر چه در خواب بیند
نشود نهم ماه در روغست
یازدهم در او دهم تعبیر ندارد
هر چه بیند چنان شود سیزدهم
دو ماه چهار دهم کهن دروغست

یا نذر دهم صحیح است و زمانه از
نذار دهم نشان نذر دهم مضاعف بود از
یکسال یا بعد از یک ماه تعیین
همان است که دیده است یکسال
و نوزدهم راست شود خوابی
که دیده است بیستم و بیست
یام در و غنست بیست و دوم
خوابی که بیست و چهارم شش فرج و
شاد بیست بیست و سیم و بیست
چهارم اگر بد در خواب بیند
شود و بر یکسوی پیش شود بیست
پنجم و بیست ششم بعد از صد روز
یا بعد از یکماه و یک سال چنان
شود که در خواب دیده است

بیست

بیست و هفتم و بیست و هشتم از خواب
بی که دیده چنان شود بیست و
نهم در و غنست آخر ماه از پنجم
خوابی که دیده شود آهست است
والله اعلم بالحق باب **بسم الله الرحمن الرحیم**
بدا کند این سخن ایست از جمیع
یوسف عم صدیق علیه السلام
و تعیین مشکل طاعت است و زجر
خواب علم شریف است از مجزه
یوسف صدیقی است و حکما
و معتبران درین باب شیخ بیلر
کشیده اند و احتیاطی تمام بجا
آورده اند و از همه کتابها این
این کتاب را مختصر کرده اند

بود و نژاده باب اخضر بخلا ده اند
که تا حق اثنی را بیرون آوردند
تعبیر حجاب آسانی شود و بزرگ
بزرگان مرتبه عظیم باشد **باب**
اقل در بیان روایت نور خدای
عز و جل و بی پیغمبران و فرشتگان
و با فکر غار و قنات و نماز گذاردن
و طهارت کردن و شانه دادن
و مشایخ زهار و عباد مرده دین
و بکر یسعی و افتاب و ماه تاب
و ستاره گان و پادشاهان دیدن
و هر که نور خدای عز و جل را
در حجاب بیند از دنیا و آخرت
از همه خوفها و سختیها خلاص
یابد و بمقام عود و نور و جهان رسد

و اگر

و اگر پیغمبران را در حجاب بیند
زاهد و عالم گردد و سرور و شمع
حال باشد **و اگر** فرشته را در
حجاب بیند بهر چه رود و یا نما
کند یا فتوح باشد **و اگر** قیامت
قام شدند در حجاب و یا صراها
را در حجاب بیند بسیار است
سلطان و یا ترس صاحب بود
صد قدم بدسد بخطر باشد
و اگر بانگه غار و قنات در خواب
بیند و بگوید قوی کرد و پیشی
باشد **و اگر** پادشاه در حجاب
بیند بیکت بود و اگر خندان
بیند از وی ضرر رسد
اگر بچشم بیند از وی خوش شود

مشهور و **مکر** افتاب و ماه تاب
و ادخواب بیند و ستاره کان
را بیند بد و است عظمی رسد
چنانکه خونیشان و خنل و دندان و
عزیزان دیگر از وی بیارامند و
مکر مشایخ و ادخواب بیند علم
کویان گردد و بیاورد و **مکر** مرد
و ادخواب بیند ایمن باشد از
بلاها اگر مرده چیزی بطلب
صد قسم بد همدانان کرم و جیب
و **مکر** از مرده چیزی بیاورد
نیست مرادی بدش آید چیزی
کم شده بد است رسد و **مکر** کم
زنده و ادخواب بیند که مرده
باشد هم او در آن شود و **مکر**

خود

خود و ادخواب پیران بیند
در آن دو تاویل است یکی آنکه از
کناهان پاک شود و **مکر** در
سفر رود و با فتح باز آید و **مکر**
خود را و یا غیری را ادخواب
کویان بیند اقل شب بیند تمام
سال در عیش گذرد و اگر میان
شب بیند شش ماه شادمان
گردد و اگر در وقت بامداد بیند
در آن روز شادمان و سرور
گردد **باب دهم** و در غوره و
و عرو و ادیل و **مکر** در سحر و
و ادخواب بیند بد است صد قسم
بد آمد و **مکر** فتح را جانب دیگری
بیند کار و بنظلام گردد و **مکر** سیم

سپاه را در خواب ببیند رنج
برسد و **اگر** کوثر را در خواب
بیند پس بلند بخت در خانه
او مستقر شود و **اگر** مرو را
دید را در خواب ببیند قند
در سق راحت شود و **اگر** کم
الکستر بین را در خواب ببیند
حاکم و ضابط گردد و **باب سیم**
در دیدن دعوی و خصمیست
و آهن تیغ و **اگر** دعوی و خصم
مست در خواب ببیند از حکمت
و شهنای خالی نباشد زبان خود
نگاه باید داشت و **اگر** آهن را
و مس را و از عزیزان و روئین
را و برج را در خواب ببیند

نفع بوی حق ثنی مزاجی عیش
بود **اگر** طاووس در خواب ببیند
عمر او دراز شود و **اگر** کلاغ
در خواب ببیند مدت فقر
بچه باشد **اگر** در خواب ببیند
کم تر از روز در بار شکست وانی
شهر **و** **اگر** مسجد در خواب
بیند طالب علم شود و **اگر** قیامت
در خواب ببیند در طاعت حریص
گردد **اگر** افتاب در خواب ببیند
از پادشاه نفعی بوی رسید **اگر**
عجارت در خواب ببیند نژاد
نی عمر بوی **اگر** کلاغ در خواب
بیند بسیار بسیار خواب باشد

هر بوی حق شی در خواب شنای
و عیشی بود **اگر** ز غفلت آن در خواب
بیند بیاری بود **اگر** حمام در خواب
بیند غم و اطمینان **اگر** در خواب
بیند خود جال بود شنای و
خزای بود **اگر** در خواب بیند
کنیزان فر و خسته از غم خلاص
شود **اگر** آتش در خواب بیند
آشوب و فتنه باشد **اگر** در
آتش ضعیف در خواب بیند
بیاری بود **اگر** در خواب بیند
خزیده ز یادتی نعمت مال بود
اگر در خواب بیند که قصد و
جاست از کنایان پادشود

اگر

اگر در خواب بیند که چراغ یا
شمعی در دست دارد خندانند
او را فرزندان است کند **اگر**
در خواب بیند که در آب در
پای نیل غرق شده نشان روی
او باشد **اگر** در خواب بیند که
می بالا برود و می بیند او پسند
شود صاحب جاه و منصب
کرد **اگر** در خواب بیند که سنگ
دارد حق شغلی کرد **اگر** در خواب
بیند که غازی کند خدا او
را از آتش و دوزخ نگاه دارد
اگر در خواب بیند که با مکرم
معلم برود خدای تعالی او

تا نیل جنت گردانند آو در
خواب بیند که در تال یکی نشستم
است خدا ای تعالی او را برو
شنای که است نماید آو در خواب
ب بیند روغن میخیزد باری
غم بر خواب او نشیند آو در
خواب بیند که همه سیاهی
بر سر دارد دیوانه شود آو
در خواب دارد خواب باشد آو در
خواب بیند مدها در پایش
آو در خواب در خواب بیند
نشاند به نورزند بسیار بود آو در
خواب بیند که دندانش شکسته
ویشش سفید شود آو در خواب

یا صفی

یا صفی در خواب بیند نشانم
غریب بود آو در خواب دید در خواب
بیند نشان شاد کاهی بود آو در
خواب بیند شفا او نشانم
دولت و نعمت بود آو در خواب در
خواب بیند نشانم بود آو در خواب
مشت در خواب بیند نشانم خواب
ب مزاج بود آو در خواب در خواب
بیند نشانم دماغ خشک بود آو در
خواب در خواب بیند زیادتی بود
آو در خواب سرخ در خواب بیند نشانم
چند و جدل بود آو در خواب در
خواب بیند نشانم اسباب
خانه بود آو در خواب طبل در

حواب بیند نشانه و خبر تا حوالی
بود **اگر** ر سحان در خواب بیند
تو ت بدن بود **اگر** دیک در خواب
بیند نشانه و ن عده کانی بود **اگر**
در خواب بیند سحان دیدن نشانه
عمل صالح بود **اگر** زندان در خواب
از یاد شاه بیم بود **اگر** دوز در
خواب بیند فتنه بود **اگر** جامه
در خواب بیند نجات از بلاها
بود **اگر** غسل در خواب بیند از
غم خلاص شود **اگر** تارخ در خواب
بیند او را از سلطان بیم بود
اگر مصاحبه در خواب بیند بسیار
نیات بود **اگر** ما است در خواب
بیند زیادتى روزى بود **اگر**

عیش

عیش نشانه ط و قش و نکار در خواب
بیند باعث دانشندى بود **اگر** آینه
در خواب بیند باعث تو به بود
اگر در خواب بیند که بر استر سوار
بود غناى بود **اگر** در خواب بیند
که تانیا نمى زنند و است و نعمت
بود **اگر** تاج در خواب بیند نشانه
ملکست یا شاهى بود **اگر** کوشش
شتر در خواب بیند مال حلال بود
اگر کو سالم در خواب بیند خبر و بر
کت بود **اگر** کار و فربه در خواب
بیند نشانه و فربه و احتیست
بود **اگر** کار و غر در خواب بیند
نشانه و قحطى و تنگى بود **اگر** آرزوى
شوى دت در خواب بیند مثبت

بیند اگر جامه کهند در خواب بیند
غم و اندوه بود اگر مسو و جیره در خواب
بیند نشانه حسرتی بود اگر ملخ در
خواب بیند شکلی انبوه غم بود
اگر ماهی بزرگ در خواب بیند
نشانه دمازی عمر بود اگر در خواب
بیند که حق ن می حق در ماه
حمام بود اگر در خواب مرده را در
کنار بیند حق نکوری بود اگر در
خواب بیند که شیخ شده نشانه
طلاق دادند زن بود اگر در خواب
در خواب بیند نشانه زوال
و زیمران بود اگر در خواب بیند
که از رخا نه حق در و ر شده زود
بود اگر فرزندان در خواب بیند که
کشته غم و اندوه بود اگر در خواب

بیند

بیند که خاک می حق در نشانه زوال
نعت بود اگر ستاره را در خواب
بیند از دو مستان نعتی بود که
اگر سر حق را بریده در خواب بیند
غم و اندوه بود اگر ملایط الهی در
خواب بیند نشانه درازی عمر
بود اگر شهسیر در خواب بیند
نشانه سلطانست بود اگر در
خواب بیند که مرده بر کسی سلام
کردن اینی از خلق بود اگر پیچان
را در خواب بیند نشانه عجز و
ست بود اگر با پای عزت در خواب
بیند نشانه جنگ و فتنه بود
اگر در خواب بیند که ضربی کرده
زنان و غم و اندوه بود اگر امامان

داد در خواب ببیند نشانه و انشعاب
بود اگر انگشت زد در خواب ببیند
بمقدود رسیدن بود اگر در
خواب ببیند که با خود چیزی
خوردن خود جیب زیادت در ز
بود اگر از مرد چیزی واستفدن
بسیار خواب بود اگر در خواب
ببیند که بچه چیزی داده زوال
نم و نعمت بود اگر مو شخ خواب
ببیند زلف بد بود اگر آمو در
خواب ببیند مهر انگ بود اگر
ماده کار دیدن در خواب بسیار
خواب بود اگر در خواب ببیند
که ما را از شکم بیرون آمدن فرزند

بود

بود اگر چو کان زد ند در خواب
ببیند نیلک باشد اگر قصاب در
خواب ببیند نشانه و موت باشد
اگر ابر عظیم در خواب ببیند نشانه
مال و نعمت باشد اگر پیشم در خواب
ببیند نشانه و درویشی بود اگر در
غان زاد در خواب ببیند قوت برت
باشد اگر در خواب ببیند که گرفت
ی خورند کفس و ناخوشی بود
اگر در خواب ببیند که براسب
سوار شده مراد و عیشی بود
اگر ببیند مرغ در خواب ببیند
دانش و روزی بود اگر بزغال مر
خواب ببیند که کشته مرغی بود
اگر در خواب ببیند که سفندی ببیند

فوت بود اگر حقان در خواب
ببیند نشان ز تندرستی بود اگر
نیز در خواب ببیند نشان ز دولت
بود اگر در خواب ببیند که غازی
رنگ از کارهای بد ثواب کند اگر
رحمت شستنی در خواب ببیند
از غم و اندوه بیرون آید اگر غم
گرفتنی در خواب ببیند روزی
او زیاده شمع اگر در خواب ببیند
که میگرداند از شادمان شود
اگر حلوا در خواب ببیند نشان
عاشقی بود اگر در خواب ببیند
که تو فلک در دست گرفته چنانی
و نص کردانی بود **ا** **بد نگر** **بجی**
خواب از امام جعفر صادق

در

از جانب سلطان و صاحب خود
حقان شود چنانکه منفعت بود
در آمدن **و اگر** شیخ و کارد و کوزه و
خود و قیس گمان و امر اسلحه در
خواب ببیند و بیو شد قوت ناک
شود و از ملوکات بد و مرحت
بد و رسیدن **و اگر** حصا را در
خواب ببیند از غم بیرون آید
و بی اد رسیدن **و اگر** خود را ببیند
و یا بر کوه و یا بر قصر شود ببیند
ص قهر او را ببالند شود **باب**
چهارم در دیدن غایبان و اجناس
و اگر کندم را در خواب ببیند هر
روزی ناگهان بود **و اگر** جو را در
خواب ببیند منفعت بد و رسید

و اگر از روزی در خواب ببیند روزی
ی بروی اگر نانی باشد **و اگر** کباب
در سیاهان و پنهان را در خواب ببیند
نیاید بود و مرادی پیش آید که
در آن شاد گردد **و اگر** هاشور
بپا را و کجی را در خواب ببیند
درج رسد از همان غله صد ق
بد آمد تا بهتر باشد **باب پنجم** در
پنهان و غنای او سر که و شیرین
خوارات و روغن **و اگر** روغن زرد
در خواب ببیند مال نعمت بیاید **و**
اگر کجید را در خواب ببیند در
اندوه و غمگینی باشد همان روغن
را صد تم بد آمد **و اگر** که جو
غلات در خواب ببیند روزی

حلال

حلال بدست آید **و اگر** ترب
را در خواب ببیند نعمت بروی
فراخ گردد **و اگر** سرکه را در خواب
ببیند و ثمره شیشهائی دیگر در خا
ب دیدن زیادتى نعمت باشد
و اگر شمر قهلا و الوانها در خواب
ببیند و لیل خوشی و تند و سستی
باشد **باب ششم** در دیدن میوه
قرقر خشک **و اگر** انگور سیاه
و قرقر را در خواب ببیند با قرقر
رسد **و اگر** انگور و سیب شتر
را در خواب ببیند راحت و نعمت
بروی رسد **و اگر** انار را در خواب
ببیند مقدار در هر در آن در ام از غیب
پیدا شود **و اگر** بادام و آج را

بجز راد و خواب بیدار مالی بپریش
بدست آید اگر بشکست میان فر
زندان عزیز مقاروت چه بداید
و اگر کم حق بزه را در خواب ببیند
روزی حلاول بدست آید **و اگر کم**
توره و باد رنگ در خواب ببیند اندر
ببیند ولی باندک گذرد **و اگر کم** مشک
و کاخ و حلال و غیره و ملاک را در
خواب ببیند نیکی و راحت ببیند
و اگر کم کلی سرخ را در خواب ببیند
از دنیا چیزای نیکو ببیند **و اگر کم**
کلی سفید را در خواب ببیند مراد
عیش هم و همی دنیا باشد **و اگر کم**
عود را در خواب ببیند مال رفتم

باز

باز بدست آید **باب هفتم** در د
یدن شیرینها و خوابان و حلوان
و اگر کم حلوان را در خواب ببیند و
یا بخورد خلق بر وی ثنا گوید و
جمله شیرینها تعلق بخوشی دارد
و اگر کم شکری و نبات و شعله را در
خواب ببیند نیکو بود و مال یا بد
و اگر کم در خواب ببیند که شیرینی
بخورد و راحت و نعمت یا بد و
میان خلق شیرین کرد **و اگر کم** در
خواب دار و در میان بخورد از
رحمت و رنج حلاوت یا بد و
بیم بود **و اگر کم** در خواب طهارت
کند از رنج نجاست یا بد **و اگر کم** در
خواب حفری کم کند دلیل رفتن است

باشند **و اگر که** در خواب شام نم کنند
موی خود را از غم بپوشانند آید
و اگر که خنجر را در خواب برآید
از منت خلق ایمن باشد **و اگر که**
در خواب بازو بریده بیند مکت
فرزندانش و برادرانش بیند **باب**
هشتم در دیدن جامه های رنگینی
و ساده **و اگر که** در خواب جامه زرد
پوشد چماوی بود صدقه برآید
تا از زواید او دفع شود **و اگر که** جامه
سرخ را در خواب بیند سیاست
سلطان بود **و اگر که** جامه سفید
در خواب بیند و بپوشد اما نپوشد
و اگر که جامه پاره در اعضای خود
در خواب بیند صدقه بدید

و اگر که

و اگر که جامه آسمان کون و کبود
در خواب بیند منفعت بدو رسد
و اگر که در خواب جامه نقره پوشد
حرمت و عزت بیابد **و اگر که** در
خواب سماع کند و خوشدل و
خوش بیند **و اگر که** در خواب جامه
شمسین دهد از غمها خلاص یابد
و اگر که زراعت و تجارت در خواب
بیند خنجر شیشه ای بد آید **و اگر که**
در خواب قبا بپوشد و کفش
و موزه در پای خود بپوشد زن
برای وی نکاح کند **و اگر که** در خواب
کفش و موزه از پای خود در کند
بازن و سر و جدای افتد یا کینزد
از خانه میرود و آید **باب نهم** در

بیان دیدن چهار پایان و مشی و
ایلی **و اگر** خیل را در خواب ببند
از سلطان و ملوک و صاحب
نعمت یا بد **و اگر** در خواب آب
یا کله اسپان ببیند بد و ملت و مراد
رسد **و اگر** در خواب کافور و غیره ببیند در
و اگر در خواب کافور و غیره ببیند در
سال غله و کران بجنود و بیم باشد
و اگر در خواب کوه سفید ببیند
مال و نعمت از سر تا آخر پای بها
رک فرخنده باشد **و اگر** آمو
در خواب ببیند فرزند نرینه در
خانه او تولد شود **و اگر** خرگوش
را در خواب ببیند و دختر صاحب

بخش

جنت نعل آید **و اگر** یوز در نیل
کار و کور خرا در خواب ببیند
روزی حلال بدست آید **و اگر**
خزرا در خواب ببیند با ظالمی کار
فند اگر بکشد ظفر یا بد **و اگر**
و اگر در دیدن درنگان **و اگر**
یوز را در خواب ببیند بشغلی
مشغول شود و دران منفعت
بسیار رسد **و اگر** پلنگ را در
خواب ببیند از پادشاه و ملوک
انعام و نیکوی ببیند **و اگر**
کرک را در خواب ببیند با و در
شبی حرامزاده کار افتد اگر
چرا و دوست نماید لیکن نه
شخص حمان بود و شخصی را نکاه باید
داشت **و اگر** در خواب

بیند و دشمن بد بخت پنهان مر
 قسم او کنند و **هر که** کویر را در خواب
 بیند و دست با طبع ملاقات
 او شود و **هر که** شیر را در خواب
 بیند سفرای پیش آید چنانکه از
 آن سفر با سلو مت باز آید در خانه
 خود و **هر که** سگ را در خواب
 بیند و دشمن او خواب شود و
 فرود ما بر باشد و **هر که** مار را در
 خواب بیند اگر میانم و خور و بیند
 مال یا بد و اگر بزرگ بیند و دشمن
 باشد با **ب یا ندیم** در دیدن مر
 غان و جانف ران و **هر که** باز را در
 خواب بیند بر نعمت عظیم می آید
 اعلی کرد و **هر که** چرخ مرغان سنگاری

را در خواب بیند از پادشاه و
 ملوک صاحب خود انعام یابد
و هر که بوم را در خواب بیند با
 دشمن بن کاره کار نشد و
هر که زناغ و غلیو از را در خواب
 بیند با دروغ گو یان کار افتد
 که دلمه د و دروغ بیکفته باشد
و هر که فاخته و کبوتر و طوطی
 و کلانک و سرخا ب و بسط
 نج بدین مانند بیند کارش
 کشاده گردد و دشمن مرست شود
و هر که کبچیسنگ و مرزا دست
 در خواب بیند نیکوی باشد
باب دوازدهم در دیدن آبها

و کشفی ها و **و اگر که** آب را وانه
در خواب بیند کار او بالا شود
و اگر که آب ارشاده صاف را در
خواب بیند دولت و نعمت برسد
و اگر که آب روان نیز را در خواب
بیند در هر مقام یکم بیند در آن
مقام ظلم ظالم کرد و در صدقه
بدهد که فرو نشینند **و اگر که** کسی
سوار در خواب ببیند آن غم رشت
و خلاص شود **و اگر که** کو شست
بخت را در خواب ببیند بر نی
بخت برسد است آن **و اگر که** کو شست
خام را در خواب ببیند رزق
از غیب پدید آید **و اگر که** باد
آید میوه را در خواب ببیند راحت

و عیش

و عیش بود **و اگر که** باد سخت را در
خواب ببیند تشویقی بود و رسید
و اگر که برج بخت را در خواب
بیند دولت باقیاس بدو رسد
و اگر که ابرو را در خواب ببیند
آتش شود و یا لشکر بدو آید
و اگر که برق و رعد را در خواب
بیند از آتشی که در آتش او
و اگر که هوای سردی را در خواب
بیند و بر آید مقدار وقت فرزند
و برادران شود **و الله اعلم** با
المسوی اب و المسموم علی من
اتبع الهدی **و ایضا در تعبیری**
خواب از قول حکمای هند و
سنان که فرشته شده بودند

آنست و در فوق بیست نه حرف
تجی از چیز در خواب بیند ما
حظ نماید که اول آن فن است
یا در خواب دیده حق بزرگوار است
است یا دیده حق بزرگوار است
همان حرف را یا فتره بیند که
چهره پیشتر شده که بی شک همان
حق است شدن بدانند این تغییر
نام مختصر است **الف** کاری
او با لا گیر و سرافرازی باید
ب مال یا بد کارها هر اد و شو
ت کار او پرمانی کرد و **ف**
ظلم و قوت یا بد **ج** پریشان
و بیار کرد **ح** خبری از غیب

شش

شش **خ** پریشان و بیار کرد
د مال پنهان یا بد **ذ** دلاوت
بر رفع آهر نه شرفی کنند **س**
مال و مقصود به رسید **ف** شربت
دولت مند یا بد **ی** حضورت
و غم باشد **ش** مصایط کار و
ساخته شود **ص** علم و ادب
آموزد **ض** امور آخر و
سازد **ط** به نظر رود **ظ** سعاد
دت یا بد **ع** برود و شمع
لب بود **غ** جز حقش از غایب
رسد **فی** زیان مال بیند **ق**
از غیب غم خلاص شود **د**
ک کسی را بخورد و ناسخش

کرد دل بنده کاف حق ب حضرت
و حاجتی و آسایش بیند
ف جبر و سخن حق ب بوی رسد
ع کارهای او پیرایشانی کرد
لا عمارت بنا کنی از
دوستان خود شاد شوی
مهر طویل و صحت بدن بیند
انشاء الله تعالی ایضا
باب جهیم ن اعضا بد افک
کتاب دوزالقرینین و روی علیم
ایز حجت و کلیمان فارسی معنی
سلطان پس لقمان حکیم متر
سر جمع شدند و این کتاب را
اختیار است اصلا و احاط نام

کند

کردند و جمله اکابر از این بخت
حاصل کرده اند و چنین گویند
که هارون الرشید خلیفه بغداد
هرگز از این سخن و از حق و جد
نگردید و در صغر از در صغر با خود
داشت اگر کسی را سر بچهل و دو
میان خلق عزیز کرد و بلکه پا
دشاه شود اگر کسی را کرد سر
بچهل هر چه از کسی بخواهد بیا
بد در میان خلق عزیز و محترم
کرد اگر نیم سر بچهل از جانب
راست صغر کند اما بسلامت
باز آید اگر نیم سر از جانب چپ
بچهد شادی و نیکوئی بیند اگر
هر سر بیکبار بچهل بر سر شوی

تندر پاری کنند **اگر** کسی را پیشانی
بچشم صغری کند باشد نفعست
بسیار و مزاجعت کند جان را خوش
بسلامت است باز آید **اگر** کسی را پیشانی
بچشم **اگر** چشم بسوی چپ بچمد
شادی و بر خور داری بیند **اگر**
ابروی چپ بچمد باد و شستن
ملاولت آید از خلق بی نیاز
کرد و دلق نکر شود **اگر** میان
مار و ابرو بیکبار بچمد با نداشت
چیزی غمگین شود **اگر** چشم
راست بچمد مرادی کرد دل
دارد بیا بد **اگر** چشم چپ

بچمد

بچمد برای وی بسیار بسیار
خوب باشد **اگر** اندرون چشم
راست بچمد بد خوی کرد **اگر**
اندرون چشم چپ بچمد البته
برادر رسد **اگر** و نهال چشم راست
بچمد کشادی در کار او پیدا
شود **اگر** و نهال چشم چپ
بچمد هر مرادی که داشته باشد
برای **اگر** پلک زیر چشم راست
بچمد اندک تنگی بد و رسد
اگر پلک زیر چشم چپ بچمد
بهراد دل برسد **اگر** مژه چشم
راست بچمد پیکوی بیند **اگر**
مژه چپ بچمد پیکوی آید و غی

کرده باشد بیاد آورد اگر چنان
که راست بچهد شمشاد کرد
اگر چنانچه چوب بچهد نوکر
کرد اگر استخوان بینی بچهد
جنگ کند اگر سو راخ بینی از
جانب راست بچهد شادمان
کرد اگر از جانب چپ بچهد
مال از غیب با او رسد اگر لب
بالا بچهد با کسی خصومت
کند اگر لب زیرین بچهد در
سعی یا غایب با ناید اگر در
لب بیکبار بچهد در سعی او را
دکند اگر دندان بچهد از جانب
راست هر چه از دندان خاسته با
شد بیاد اگر از جانب چپ

بچهد

بچهد البته زنی کند اگر زبانت
بچهد فرخانی و درختان کوین
اگر زخمند آن بچهد در سعی افزا
ید اگر کسی را کوفت بچهد از جانب
راست پادشاه کرد اگر از جانب
چپ بچهد از میراث مال یابد
اگر مرد و کوفت بیکبار بچهد با
کسی خصومت کند اگر کتف
راست بچهد در کار شریف
کند که حق ب باشد اگر کتف
چپ بچهد نیکی بیند اگر در
بیکبار بچهد مراد یابد اگر شانه
راست بچهد غمگینی شود اگر
شانه چپ بچهد شد او را غم

بد آمد **اگر** بازوی راست بچشم
جنگی کند باد و شمنی آن **اگر** بازوی
چپ بچشم مال یا چیزی خوب
بدست آید **اگر** ساعد راست
بچشم نگوید پیشش آید **اگر** ساعد
چپ بچشم از ترس لاین کرد **اگر**
او درو بیکبار بچشم منفعت بسیار
بیند **اگر** دست راست بچشم
با کسی دوستی کند **اگر** دست چپ
بچشم از باب یا بزرگی یا بد **اگر**
گفت دست راست بچشم چیزی
بدست افتد آید **اگر** گفت دست
چپ بچشم خشمی عظیمی یا بد **اگر**
انگشت برو سطر راست بچشم
او را عهتری دست گیرد **اگر**

صفحه

صفحه بچشم دو شناسنامه را سزا بشود
اگر وسط بچشم چیزی از راه گذر
یابد **اگر** بستر بچشم از راه دور چیزی
بار رسد **اگر** کلیات بچشم غم خورد
بود **اگر** انگشت نردست چپ بچشم
چیزی بدو رسد **اگر** کلیات بچشم
نالون کرد **اگر** بغل چپ بچشم
نشادی بدو رسد **اگر** بغل راست
بچشم مرد متشخصی در کار او یاری
ناید **اگر** میان پشت بچشم از آن
کار کاری کنند زود شاد گردد **اگر**
سر و دست راست بچشم نعمت یابد
اگر سر و دست چپ بچشم شادی
و خیزی بیند **اگر** تله کاه راست
بچشم شادمان گردد **اگر** تله کاه

چسب بجهد روزی او را از شود
اگر بر او بدل بجهد غناک گردد **اگر**
بستان راست بجهد زیر دست
گردد **اگر** بستان چسب بجهد شب
باندوه خواب کند **اگر** شکم بجهد
بخضی و سخی تا به خورد **اگر** نانی بخ
بجهد نعمت بی اندازد باید **اگر** ران
راست بجهد نیکوی بسیار
اگر ران چسب بجهد عزیزی یاد و
سختی بد و رسد **اگر** هر در و زبک
بجهد از مردمان شر بد و رسد
اگر پیرون راست بجهد مهری
یابد **اگر** پیرون چسب بجهد الهه
ان شخص را نا امید می بردست آید

اگر

اگر اندرون را راست بجهد از
اندوه خارج شود **اگر** اندرون را از
چسب بجهد غناک گردد **اگر** زانوی
راست بجهد دشمن او به ملاک
شود **اگر** هر دو یکبار بجهد تو نکر
گردد **اگر** ساق پای راست بجهد
نیکوی بسیار بیند **اگر** ساق پا چسب
بجهد از مصلحت دشمن شاد
گردد **اگر** شاه لنگ پای راست
بجهد نالون گردد **اگر** شاه لنگ
پای چسب بجهد بنیل گردد **اگر**
باشمیری راست بجهد از غم میراث
آید **اگر** پاشنه پای چسب بجهد صفا
سند و گدازت بسیار کشد **اگر** پشت

پای راست بجهند دل او مشغول
کاری شود **اگر** بیست پای چسب
بجهند میان بود در خیر و شر **اگر**
انگشت پای راست بجهند کسی
از سفر باز آید **اگر** انگشت دوم
بجهند نالون گردد **اگر** انگشت بیاز
بجهند در غم و اندوه افتد **اگر**
انگشت چهارم بجهند شرف است
شود **اگر** انگشت کوچک بجهند
هر چه طلب نماید بیاید **اگر** انگشت
نخ پای چسب بجهند بزودی با مملکت
شود **اگر** انگشت دوم بجهند شادی
و سروری بیند **اگر** انگشت سیم
بجهند بیمار گردد اما صحت یابد

اگر

اگر انگشت چهارم بجهند جنگ
کند **اگر** طبلت بجهند از امر
غیاخت و صی باید **اگر** کف
پای راست بجهند غایبی برسد
اگر کف پای چسب بجهند سفری
دوری کند اما بسلامت باز آید
فصل ششم و **اللهم اعلم بالحق** باب
لَبَّيْكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
الحمد لله رب العالمين وصلوة
على سيدنا محمد و آله و عترته
احقره عباد الله الغني محمد باقر
ابن محمد تقی عفا الله عنه
مطهر این رساله ایست در
بیان آنچه از احادیث معتبره

امام بیست و سال و سال و صلوات الله
علیه و اهل بیت و صلوات الله علیهم
اسعداوت و یحیی است ایام بخت
و ماه بخت از کتاب اشتغال
اعتنای بر وجه اختصار مرقوم
ی کرد تا انکه جمیع از اخلاص
شیعیان که در جمیع امور مشایخ
پیشوایان دین و الازم میدانند
باین رساله رجوع نموده محتاج
باختیارات علی است بخوبی
که حسب شرع مذموم اسس
تن باشند و علی الله المتق و
حسبی و نعم الوکیل **فصل در**
اختیارات ایام ماه است علی بنی
طالوس علیه الرحمة و غیره از حضرت

طالوس

امام جعفر تا طلق حضرت عیسی السلام
دقی صلوات الله علیه و روایت کرده
اند **در اول** حضرت آدم علیه
السلام درین روز خلوق
کردید اند و روز چهارم کسست
از برای طلب حواجی خواستی
و صبح کردند و خداید و فرود
خفتی و گرفتاری چهار پایان و بندگی
یا حیوان درین روز کم شود تا
هشت روز بدست می آید و اگر کم
درین روز پیاور شود بزرودی شفا
پابد و خورند کم درین روز تقوی
لد شود بختشده و فراخ روز
و پاک دامن بپرست باشد و برسان
و بکری این روز شادی و سرور است

و برای حوائج و مطالب نزد ملا
طین و اصحاب و بید و سخن بگویند
که حوائج برآورده شود بنویسند
حق تعالی و هر چه در این روز کم
شود پیدا شود و برای مصلحت
حق نیست حضور صا زاعت کریم
و در وقت نشانییدن و عمارت
بنا کردن و سفر کردن و فرختن
روز دهم درین روز حضرت
خود مخلوق شده است و شا
بیست است از برای زن خوانی
و خانه بنا کردن و تمسکات و قبا
جات طلب کردن و اختیار کار
نمودن و هر که در اول این روز بیا
ر شود چهار پیش سبک باشد

جمله

جمله ای آخر روز و فرزند یکم
در این روز مشغول شود و نیکو
توبیت یابد و بر وایت دیگر شا
بیست است برای امر کار
خصوصی و امتزاج کردن و از سفر
بهر خانه داخل شدن و بنسب
رفتن و حرا بید و فروشی و طلب
حوائج **روز یازدهم** روز خستگی
و آدم و حوا را در این روز از بهشت
برون کردن پس بهشت کارتی درین
روزی است که مشغول اصلاح
امور خانه شد و کردن و نامکنی
باشند یا برای کاری بیرون نروند
و به پدر و مادر درین روز از فرستادن
در نظر یا دشمنان و حریفان و دشمنان
و سایر کارها و هر بنده که درین

بهر روز که یزدان بدو دست آید و یاد کند
در سینه روزی بپا و نشوید بهشتی
افتد و فرزند کند که متعلق شد شمس و
و فرزندش فراخ و عمرش دراز
باشد و در حدیث سلیمان
وارد شده است که هر روز که از آنست
برای هیچ کار نشاید بستم نیست
و به طاعت دیگر حضرت صادق
علیه السلام فرمود که به هر روز
بدو در این روز از انجم احوال
دو نزد پادشاهان مرید و حا
جعی از کسی مطلبید و کار کسی
مغیر مایند و قصدی بسیار کنید
برای رفع نحو سبب آن روز و
هر که در این روز سفر کند به آن

است

هست که در زادان ده او را بر
منقذ **دوازدهم** یکست
برای زراعت گردد و شکار کردن
و در ریاض و صحرا و زحف استی
و بهار و بنا کردن و چهار پان
کوفتی مکر و است در این روز
سفر کردن پس هر که سفر کند
آن هست که گذشته شود یا ما
لش لطا به بوند یا بلوی بوا و عا
رض شود در این روز ها بیل
متعلق شد و فرزند که در این روز
متعلق شد و بشاید و بارک
ی باشد تا زنده است و هر که
او را دوست دوست دارد
و هر که در این روز که یزدان یا ف

تشنه و تشنگی را بشه و بنه
بجای برده که او را بدست نتوان
آورده و اگر درین روز بیمار شود
بزدی عاقبت یابد **روز پنجم**
روز کهنی است که در این روز
قایل ملعون منول شده و
درین روز برادر خود را کشت
پس هیچکار را اختیار نکنید
و از خانه بیرون سر و سرزد پا دشا
گاف مرو از شهر فرنده گان و آهنی
حدی زن کن و هر که درین روز منوله
شود و حالش نیکو باشد و در حد
یث سلیمان وارد شده است
که در این روز اختیار کاری مکن
و بنظر پادشاه مرو **روز ششم**

ست
روز

روز نیست که شایسته است بر
ی برای آوردن حاجات و زن حق
سدی و هر که سفر کند درین روز
در دریا یا در صحرا بگردد بسوی
املشی با آنچه حق دهند بدست
آورده و نیکست از برای خردیدن
چاره پادان و هر حیوانی و بنده که
درین روز کمشود بزدی پیدا
شود و هر طایفه که درین روز
منول شود نیکو تر بیت بیابد
و از آفتها بسلامت باشد و
در روایت دیگر از کفر نشسته
است که شایسته است برای شکار
کردن و طلب معاشی و حاجت
حاشی که در روایت سلیمان
وارد شده است که حق اب کرد

بن روز دیکه شروع بعد از آنکه
روز یاد و روزن ظاهرا شروع **روز**
هفتم برای همه کار شایسته است
و هر که درین روز شروع به شوق
و کتابت نماید نیکی بکمال رسانند
و هر که ابتدا کنند درین روز به جا
دست یا بهر وسیع عاقبتش نیکی
باشد و هر طفل که درین روز م
متولد شود و تربیش نیکی باشد
و روز پیشی فراخ باشد و در پیش
دیگر چنان است که شایسته است
برای شکار و طلب هر روزی و
درخت کشتن و زراعت کردن
و تخم افکندن و نزد پادشاهان
رفتن و سفر کردن **روز هشتم**

شایسته

شایسته است برای هر حاجتی از
خریدن و فروختن و شکار کردن
و هر که درین روز نزد پادشاهان
و در حاجتش بر او راه شود و
مکر و هست درین روز بدو یا
فستق و سفر خشت کردن و
جنگ رفتن و هر طفل که متولد
شود و الا دانش شایسته باشد
باشد و هر که بگریزد بر و ظلمت
یا فتنه مکر تبعیت بسیار و هر که راه
کم کند درین روز راه بنام مکر
بمشقت بسیار و هر که درین روز
در بیابان شروع تعجب بسیار بکشد
در واریت دیگر که شایسته است
برای هر کاری مکر سفر کردن و بیچار

و اگر که بیمار شود بر روزی عافیت
یابد و بر وایت سلمان رضی الله عنه
روایت کرده است که برای هر کاری
شاید ایستاده است **روز نهم** روز سکه
سبکیست و از اول روز تا آخر
بهار که است و یکست برای هر کاری
که اراده غایب است ابتدا ای کاری
داری بکنی و تشریف بکنی و زرع
کنی و درخت بکار و اگر که درین
روز باد شستن جنگ کند غالب
آید و اگر که سفر کند حال او را
روزی شود و خیر بیند و اگر که
درین روز از دشمن بگریزد
جانات یابد و اگر که بیمار شود
بیمار بیمار شود و بیکت شود

و اگر که

و اگر که کم شود بر روزی یافت
شود و اگر که زندهی که مقول
شود و شاید ایستاده باشد و در
حال تو خیر یا بد و در وایت
دیگر آن فرزند فراخ روزی
باشد و در وایت دیگر هر که
بیمار شود عافیت یابد و بر وایت
سلمان صواب که درین روز دید
شود **روز دهم** حضرت نوح علی
بیمار و آل علیه السلام درین
روز مقول شد و بیمار و در
بیمار و بر وایت شود و فراخ
روزی باشد و بیکت شود، برای
حضرت و فرزند و خشت و سفر

آوردن و گشتن در آن روز را نیز
شعور و کریمتر زود بدعت آید
و به بند افتد و اگر درین روز
بشار شود سزاوار آنست که و
حقیت کند و در حدیث دیگر برای
تجیم کردن روز را است نمودن و
نه منف حریفه نیکوست و بر او
بسی دیگر برای که کار خوب است
بهر رفعتی بنظر پادشاهان و هر که
بپادشاهی در این روز عافیت
یابد و بهر وایت سلمان حوالی که
دار این روز دیده شود ناپست
روز بطلی و آید روز یاد ده
حضرت شعیب عداد این مقوله
شده است و شایسته است

برای

برای این که کار و حریفان و
خود خستی و سفل کردن و باید که
احترار نماید از رفعتی بنظر پاد
دشاهان و هر که در این روز
بکریزد زود بپادشاهان و از روی
اطاعت و هر که بیمار شود و اندر
آنست که برزودی شفا یابد و هر
عاطلی که متولد شود دیگری از نظر
نماید و لیکن غیر دانا آنکه بهریشان
شود و از پادشاهان بگریزد
و در روایت دیگر هر که بریشان
نشود و بر وایت سلمان خواب
که در این روز به بیند ناپست
روز اثراتش بطلی و آید روز
و یاد ده روز شایسته است

از برائی زنی خواستنی و در کان کشودن
و شریک شدن و بدنامی سست کردن
و در این روز میان دو کس واسطه
نباید شد و بیار و امید شغلان
است و فرزندان که متولد شود با سانی
تربیت یابد و پرنیسان نشود و بر
وایت دیگر برائی که حاجت خویش
و در اول روز بنظر پادشاهان برود
و در آخر روز مرید **روز سیزدهم**
همه کار خنوصا مناعه کردند و بنظر
پادشاهان و اهل رفعت و در غفلت
بر سر مالیدن و سر تراشیدن
و هر که بگریزد برود است نیابند و اگر
که پنهان شود به تعب افندی و فرزندان

که متولد

که متولد شود چندان زن کار کنند
و بر وایت **سلمان خانی** که بیند تا آخر
روز بظلمه بر آید **روز چهاردهم**
نیکیست برای هر کاری و فرزندان که
متولد شود ظالم باشند و نیکیست
برای طلب علم و خرید و فروش
و سفر کردن و قرض گرفتن و بدد یا
فشناسی و گریختن بدست آید و
پناه شغلان یا بد انشاء الله تعالی و بر
وایت دیگر فرزندان که متولد شود
در آن باشند و بطلب علم و غلب
باشند و در آخر عمر مانش خواندگان گرد
و بر وایت دیگر پیسنده است و
در این روز دیدن اشراق و علمها
و طلب حاجت و بر وایت سلمان نیکیست

برای امرای و حواری دیدن پادشاه
و فرزند که بهر سده خوش شوی پس
و دادا کرد و خواب که دیده نشود بعد
از بیست شش روز بجل آید **روز**
پانزدهم نیکوست برای همه امور
مکر خونی دادند و خونی مرفعتی
و کسبیکه در این روز نه چنان شود
بزرگی صحت یابد و کسی که بگریز
نه و بدست آید و فرزند نه و تولد
شود لول باشد یا در نه با نشیبی
باشد و بروایت سلمان حق البش
بعد از سه روز از نشی ظاهر شود
روز شانزدهم روز نیکوست
برای هیچ کار خوبی نیست مگر عیالت
کردن و پاک شدن و هر که سفر کند در
این روز مملو از شوی و هر که بگریزد

بزد

بزد و بی باز آید و هر که راه کم کند
سالم ماند و هر که پمار شود بزد و
غسل پا بد و فرزند که مستول شود
پیشی از زوال دیوانه گردد و اگر پیش
از زوال مستول شود در حالش
نیکو باشد و بروایت بسیار عی
و مفرح است و هیچ حاجتی
در آن مطلبید و سفر نکنید
و تصدقی بسیار کنید و اگر در
طایفه روز پمار شود تلف گردد
و نایق این در این روز و متوجه
کارش نشود و بروایت سلمان
حق اب بعد از سه روز از نشی
ظاهر شود **روز هجدهم** روز نیکوست
برای بزرگواران و انوار

از شانزده که کردن و تفریق و ادای و
تفریق گرفتن پس مگر که تفریق بعد
معد باوند بسند و مگر که تفریق
بکیر پس ننشاند داد و تفریق
که متولد شود حاصلش نیکو باشد
و در روایت دیگر روزگار نیست
در آن حاجت طلب مکن و بروا
یت دیگر برای مگر کار شایسته است
خسوسا تفریق و خرید و فروز
و زراعت و عمارت و رفتن بنظر
سلاطین و اول اقهاست
و در روایت دیگر واقع شده
که حجامت در بعضی ايام ماه
جب شفا است **روانچ ماه**
روز مهابت و بکیت و برای مگر کار

نیکوست

نیکوست از خیریل و فروز و روز را
عت و سطر و تفریق و طلب حوا
ج و کسی که با دشمنی جمع کند
بوغالب آید و بیمار شفا یابد
و فروزند که متولد شود نیکو باشد
روز نازدهم روز مهابت
و در آن روز حضرت استحقاق
شمار است و شایسته برای طلب
سفر و طلب حوائج و روزی
و سعی در کارها و آموختن علم
بر آن بنده و چنان پسرید و کم شده
و کمر خسته بعد از آن پانزده روز
بر کمر دد و فروزند یکم متولد شود
در این روز تفریق خیرات بیاید
و با بکیت باشد و بکیت دیگر

اگر با کسی خصمی کند بر خواه نامه
بقدرت حق تعالی و برای ارتکار
نشان بستر است **روز بیستم** میانه است
و نگویند است برای سفر کردن
بزرگ و درون حاجت ها و بنا کردن
نباها و آریست کردن در شان
و گرفتن چها پان و کسی که بیمار
شده در بیماریش صعب کرد و
و فرزند که بوجو د آید با مشقت
زنده گانی کند و بروایت دیگر
نیگست و برای هر کار حق نیست
خصمی و سفر و طلب و حوائج
و عمارت و زینج و در خدمت
کشتن و نزد پادشاهان رفتن
روز بیست یکم روز خفس

بسیار

بسیار بد ایست و در روز خفتن و
خون است پس در این روز
خواجگی طلب مکن و کسی مثلاً
زخم مکن و بهر چیز ملأ در آن روز
از پادشاهان و کسی که سفر کنند
خوف ملأ و برای است و فرزند
نکن که بهر رسد فقیر و پیر ایشان
با شمع بد و روایت دیگر روز
خس است و همین گشتن چها
نات نیگست **روز بیست دوم**
نشان بستر است برای برادر
حاجت ها و بیج و شری و رفتن
بزرگ پادشاهان و تصدیق دان
روز و قبول است و ثوابش
مضاعفه است و بیمار روزی

شد فلان یا بد و مسا و ن یا بجا نیست بر
کرد و در بر و این است دیگر در زیست
و بر و این است دیگر هر خیزند که در
این روز متقی اند شوند مبارک
و محبوب باشند و اگر که نوزد یا دشا
هانی رود به طلب رسد و حق
شمنود بر کرد و **روز نهم**
در این روز حضرت یوسف عم
متوکل شده است نیکیست
برای هر کار مخصوصا طلب حاج
و تجارت و زن خاسری و نوزد صلا
طینی رفیق و کسی که در این روز
سفر کند نغمه است یا بد و خیر بسیار
بیند و فرزند کند متوکل شود نیکی
تر نیست یا بد و مبارک است و شایسته
باشد **روز بیست و چهارم** روز

کفنی

کفنی بسیار بد است و فرعون
در این روز بوجو داد است
پس آنچه کار در این روز را ده
مکن فرزند که متوکل شود روز
کار بهیچ کند و اندر تو فیق
خیر نباشد و در آخر عمر کشته
شود یا غرق شود و در که در این
روز بهیچ شود بهیچ بطل
انجامد و بر طاعت دیگر در که سفر
کند در آن سفر نیر **روز بیست**
پنجم روز کفنی است پس خود
را در این روز حفظ کن و پای
کار من و که در این روز خدای
امل و مصر را با فرعون پایت عذاب
حق و بهیچ و اگر دانی و بهیچ
بد باشد و اگر که در این روز سفر

کنند چنانکه باید کرد و در خور زند که مشغول
شوند مبارک و فخر آید روزی دیگر
کار بسیار شد اما بهای سعادت مبتدا
میشود و آخر نجات بسیار بد و در روا
یت دیگر هر که در این روزها شود
تا آخر روز بهوش نیاید و بر وایت
سلمان از شهر این روز چند پناه برید
و بماند و اعمال خیر **روز پست ششم**
شاید پست است برای سفر و اگر کسی که
اراده کنی بگذرند خواستی که اگر که
در این روز نیز هیچ نباید ممانی او
و نه وجه اش چند ای افتد زیرا که
در این روز دریا شکافته شد
برای حضرت موسی علیه السلام و
اگر از سفر بگذری در این روز
داخل خانه صفتی و بماند در این

روز

روز خالصی بد باشد و خورند که
بجو جو داید هم بشو و ران باشد و بر
وایت دیگر هر که مسافر شود و در این
روز مسودی بپوشد و شاید برکت دهد
و تصدیق بسیار بکنید در این روز
که فواید بسیار است **روز پست هفتم**
که مشغول شود دران روز خوش
خوی و خوشی رود و دران روز با
خیر فزوان و محبوب هر در مان
باشد و بر وایت دیگر برای
سفر کردن نیکست و بر وایت
دیگر برای زراعت و عمارت
و خرید و فروش و رفتن بجهت
پادشاهان و سعی در حجاج
نیکست **روز پست هشتم**

روز نیکست برای مار کار خجسته
سفر کردن در این روز حضرت
یعقوب علم شود شعله است
پس فرزند که در آن روز شود
شود روزی فراوان بیابد و
حبوب مردم باشد و احسان
کنند با ملش باشد ولیکن نه
عظیم بوی برسد و در آخر عمر
یا بنه عظم چشم مبتلا گردد و بر
دایت سلمان خراب در همان
روز اثرش ظاهر گردد **روز نهم**
نهم برای کارها خوشست و فرز
ند که در این روز متولد شود
خرد است بود باید باشد و اگر
سفر کند مال بسیار یابد و اگر کجا

شود

شود زرد و صحت یابد و در این
روز صحت نامه نویسد و بر
دایت جوهر برای امه کسب خجست
مگر برای کاتبان که باید متوجه کاری
نشد و خسو صا سفر و کجتر این
این روز بر گردد و کم شد این
روز زرد بدست آید و بر وایت
دیگر شایسته است برای هر کار
خسو صا ملاقات یا دشمنان و دشمن
بپردازان و دشمنان و بر وایت
سلمان خراب و در این روز اثرش
در همین روز ظاهر شود **روز دهم**
نیکست برای خریدن و فروختن
و کنز و حج نمودن و فرزندی در این
روز بود جوید آید بود بار و مبارک
در است کو نه و وفادار و عایشه
رجیل افکن باشد و اگر بکیر

پس است آید و هر که چیزی را که گفته اند
و اگر مال قرض کند بزرودی باز دهد
و بزرگوار است دیگر روز نیست که حضرت
امیرالمومنین علیه السلام
در این روز منقول شده است و
برای هر کار نیکی است خصوصاً در
خت نشاندن و زناخت و عمارت
کردن و حضرت امام موسی کاظم علم
منقول است که ترک مکر و جحامت و
در معصیت حوز بران دروی و اگر نانی
در چها و دام البته **کین فصل در اختصار**
رات ایام هفت است **در جمعه**
مبارک ترین روز عالم است و بهترین
عبادت است و سعادت است و طاعت
روزن بجهان رخنی و هر قدر از شکر و
و ناهوت و شکر و کبر و فتنه و پشیمان و زوال
بجای نماند سحر کردن حقوب نیست

و بعد

و بعد از نماز خوب است و مبارک است
و جاعت در بعضی احوال واقع
شده است که جاعت نباید کرد زیرا
که در آن روز ساعتی هست که اگر
جاعت واقع شود بملاواک میشود
و در روایت نهای واقع شده اند
جاعت در وقت زوال و در چند
صدیق دیگر واقع شده که در حق
ندارد و در حدیث معتبر از حضرت
موسی بن جعفر علم منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
سرا می شد و از بیرون باندرون
خانه نقل میکردند و در پنجم
نقل میکردند و در حدیث دیگر
انکه در وقت که ایام می شد
باز در روز جمعه نقل می نمودند

و در روز هجدهمی روایات وارد شدند
 است که نوره کشیدند در روز
 چهارم و در شب پستی است و هوای
 سرد و برفی را شاهد کردند و بوی
 خنثی کردند و جامه نقره بپا کردند
 شمعان و هیوه تازه بجای آوردن
 و سر را با خنجر شستن و برای سایر
 کارها با بزرگداشت **روز شنبه** روز
 مبارک است و حضرت رسول خدا فرمود
 که مبارک کرد انبیا است برای امت
 من در با محراب در روز شنبه و پنجشنبه
 و برای جمیع کارها خیر است ضحی
 سحر کردن که در حدیث معتبره
 وارد شده که اگر سحر کنی از سحر کنی دور
 شوی و در روز شنبه البره حق تعالی

انجالی

انجالی حق در بر میگردد و لا حقون
 و شاهد بگرفتند نیز حق نیست و در حد
 یث وارد شده که هر که لا حقون و شاهد
 رب در روز شنبه و پنجشنبه کسب
 و از درندگان و در چشم عافیت
 یابد و در روایت و ایچ شده که
 چهارم کردند در روز شنبه و در
 ضعیف است و **روز یکشنبه** میان
 است برای اکثر کارها و موافق
 حدیث معتبر چهارم کردند در
 طرف عصر و روز یکشنبه بسیار
 نافع است و در حدیث دیگر وارد
 است که برای عیارت بنا کردند
 بمویدی کردن حق نیست **روز دوشنبه**
 نفس آخرین روز است و در آیام
 سال روز عا شود از آن هم روز بخس

۱۲

تر است و در آیه گفته روزی و شبی
و این دو روز منسوب است به این
امیه اند که ایشان عید کرده اند در
اینرا بسبب شهادت حضرت امام
حسین عا و در این روز حضرت
رسول خدا ص از دنیا مفارقت
نمود و برای پیج کار مبارک نیست
و در بعضی از روایات وارد شده که
حقیق است در طرف عصر جماعت
کردن و در بعضی روایات مطلق
وارد شده است که حقیق است
و در احادیث بسیار نقلی واقع شده
است از سلفا کردند در این روز و
پیغمبری و حاجت رسانی و در حدیث
معتبر از حضرت امام علی نقی صلی الله
عنه و آیه منقوله است که هر که چیزی باشد

صلوات

خدا او را از شوم روز و شبی نگاه
دارد و در آن وقت اقل نماز صحیح و شنبه
سوره اهلای علی الا نسان بخواند
روز نهم شنبه میانه است برای
اکثر کارها و در حدیث وارد شده
است که سفر کن در روز نهم شنبه
که در این روز خدا اینها را آفرین را
برای حضرت داود عا فرم کرد و در
وایت دیگر از حضرت رسول خدا
ص منقول است که هر که در روز نهم
شنبه چهاردهم یا هفدهم یا بیست
و یکم ماه جماعت کند شفا باشد او
را از در دقای سال و در روایت دیگر
وارد شده است که در روز نهم
شنبه ساعی هست که اگر جماعت
دهان روز اتفاق افتد حزن نمی

است تا او را ملاقات کنند و در
حدیث معتبر وارد است
که راجحی بر او دشوار شود
اینرا طلب نمایند در روز شنبه
و در روایت دیگر وارد است که روز
جنگ است و خون گرفتن **روزی**
چهارشنبه روز زخمی است و بکار
اکثر کار خوب نیست و غلیظ
شده است از جانت کرد غدیر
کشیدند و سفل کردن در روز
شنبه و در بعضی روایات جوی
و سفل وارد شده است و اگر جانت
ضرا و شعی در بهتر آنست که در آخر
روز واقع شود است و در حد
یث نقلی واقع شده از جانت
در روز چهارشنبه هرگاه که در قریب
باشد و در روایت معتبره وارد

شده

شده است که بجام بروید و در روز
چهارشنبه و در حدیث دیگر وارد شده
است که روز خور و در مسهل و در
روز پنجشنبه روز مبارک است برای
جمع کارها حق نیست خصوصاً جانت
مت کردن موافق احادیث بسیار و
بهر آنست که پیش از نوال واقع
شود و برای ناختن کوفتی حق نیست
و بهر آنست که یک ناختن را برای
روز چهارشنبه بکنند و در روایتی وارد
شده است که حضرت رسول ص
مواکم میشدند به پیرون نقل میزدند
در روز پنجشنبه میزدند و در حدیث
وارد است که هر که در پنجشنبه از خانه
در اقل روز جانت کند در روز
نش میگذرد و در روایت دیگر وارد
شده است که روز پنجشنبه داخل شد

و به او درون حاجت ها است و بندگی
سعی کردن و توفیق در فراموشی
کورا بهی دارد و روزهای که در ماه
منگو رشده که محقق است دارد اگر
ماه فارسی قدم هم که انرا رعایت
نمایند بهتر است زیرا که ظاهر
بعضی احادیث دلالت بر آن
دارد و اگر در ماه و روزهای
مغتر در سعادت و محقق است با
بیکدیگر معارضه شوقند و هر قدر
باشند اختیار کردند و رعایت
مفودن نیکی و بدی ایام مغتر او
فی است زیرا که احادیث انما
معتبر فقر است و الله یعلم
دفع دیبانی امری چند که مخصوص
ایام و مساعیات میشود بدو اکثر

کل

کل و نفق یعنی واعظان و بر جناب
مقدس الهی غنی دند در جمیع امور
استعداد از حضرت ائمه معصومین
علام خودن هر نفق سنی را بسعادت
بهدل میگردانند و نفق با یاست
کریمه قرآنی و دعا و تصدیق تبارک
هر یک از انما میکنند چنانچه در
حدیث معتبر وارد شده است
که آیه الکرامی مجنونند و هر روز که
حقایق سفر کن و در احادیث
بسیار وارد شده است که تصدیق
و دعا در میکنند بلوای مبرم را و
در حدیث معتبر منقول است
از مسهل ابن یعقوب که چند است
امام علی نقی علیه السلام رفتن و
حدیث که از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقول است در باب

اختیار اوقات روزها بر آن حضرت عرض
کردم و توضیح نمودم پس گفتیم که در
اکثر چیزهای چند هست که مانع
دقتی بطلب حوائج است و بسیار
است که ما را مضروب میشود در این
روزها حرکت کردن و متوجه محل
لب شدن حضرت فرمودی فکر یا سها
ولایت هجرت ما اهل بیت نگاه دا
رند و حاضری شیعیان است از
بسیع بلاد اگر با ولایت ما بجز دریا
تا و صحرا و بیابانها در میان جمو
عات درنده یا دشمنان جن و انس
بروند مرا نیز ایمنند از شر ایشان
به برکت ولایت ما پس اعماد کن
بر خدا و خالص کردان ولایت
خود را از برای ما و هر جانب
که حوائجی متوجه شود چندان

صبح

صبح کنی ستر من ته این دعا بخوان
هذه دعا نیست بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم معشوق ما بد ما لیت
المنیع الذی لا یطأ ولا
یحاذر من کل طاری و غاشم
من ساری ما خلقت و ما خلقت
من خائفات الصامیت و الظالم
فی جنة بلای ساریة ولا
اهل بیت نبیات محجوزین
کل قاصد یلی الی ان یتوجه الی

حَمِيْنِ الْاِخْلَاصِ فِي الْاَعْمَارِ
فِي بَيِّنَاتِهِمْ وَالْمَشَافِكِ جَلِيلِهِمْ
جَمِيعًا مُوَفِّيًا اِنَّ الْحَقَّ لَقَوْلُهُمْ
وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ اَوَالِي مَنَ
وَالْوَالِدِ الْاَوْحَادِ مَنَ جَانِبِ
فَاعِدِنِي فَضَّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَعَزَّيْنِي اَللَّهُمَّ بِهِمْ مَنِي شَرِّ
كُلِّ مَا اَتَّقِيهِ يَا عَظِيمَ حَزَنَاتِ
الْاَعْدَاءِ عَنِّي بَيِّنَاتِ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضِ اِنَّا جَعَلْنَا مَنَ بَيْنَ يَدَيْهِ

يعلم

بِهِمْ سَدًّا اَوْ مَنَ خَلَفَهُمْ سَدًّا
فَاعْسِينَا هُمْ قَوْمٌ لَا يُبِيرُونَ
ايضا ودر شام نیز سه مرتبه بخواند
پس در امان خوانای بود از هر چه
حذر من بینمائی از آن در قلعه
حفظ و حمایت الهی خوانای بود
از هر چه از آن می ترسی و اگر در روز
خسری خوانای که بی کافری بروی پیش
از مشرق جبر شدن سه مرتبه حمد و قل
اعوذ به رب الناس و قل اعوذ به رب
الفلق و آیه الکرسی و انا انزلناه فی
لیله القدر بخواند و این ایات
تا از سوره ال عمران بخواند
اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ

وَأَخْتَلَوْا فِي السَّيْلِ وَالشَّعْطِ لَا يَأْتِي
لَا قُوَّةَ إِلَّا لَنَا يَا رَبِّ الَّذِينَ يَدِينُكَ
اللَّهُ قِيَامًا وَفَعُولًا وَعَلَى جُحُوشِ
بِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا
بَاطِلًا سَجَانُكَ فَتَنَّا عَذَابُكَ
رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلُ الشَّارِقَةَ
أَخْرَجَتْهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَصْلَافٍ رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَفْنَا مَنَا دِيَا
يُنَادِي لِأُولِي الْأَيْمَانِ إِنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ
فَأَمَّا رَبَّنَا فَأَنعَمْنَا لَنَا دُتُونَا وَتَقَرُّو
عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا رَبَّنَا لَا تِلْكَ

رَبَّنَا وَإِنَّا لَمَّا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ
وَلَا تُخَيِّرُنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخَفُّ
الْبَيْعَاتِ بِسْمِ ابْنِ حَمْدِ جَوَانِ اللَّهُمَّ
بِكَ يَصُورُ الْأَصْنَافُ وَيُقَدَّرُ
بِكَ يَطْوَى الْأَصْنَافُ وَلَا حَوْلَ
لِغُلْدِي حَوْلًا إِلَّا بِكَ وَلَا قُوَّةَ
يَمْنًا وَهَذَا دُرُّ قُوَّةِ الْأَمْنَةِ بِصَفْوِ
تِكَ مِنْ بَرِّيَّتِكَ حَيِّ يَا نَبِيَّكَ وَ
عَشِيرَتِكَ وَسَلَامٌ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَيْكُمْ
اسْلَامٌ صَلِّ عَلَى عِيَالِهِمْ وَالْأَفْئِدَةِ شَرِّ
هَذَا الْيَوْمِ وَطَرَسُهُ وَارْتُقِنِي
خَيْرَهُ وَتَمْنَهُ وَأَقْضِنِي لِي فِي

در بیان آیات محو ست ماه

هفت روز و زکریا باشد در دی
روست و کن تا نیایم پنج
ستر و پنج و سیزده باشد ده
پست و یک با پست چهار سینه
سیوم ماه حضرت آدم را از راه
بهشت برون کردن پنج ماه
ل قایل آ پیل شست
سیزده ام ماه در جنگ احد و شام
مبارک حضرت رسالت بنا شد
کشت شانزده ام ماه نبرد بدر
حضرت ابراهیم در آتش اذاعه
پست یکم ماه طوفان نوح بر حواریه
و بر کشتی سوار شد و حضرت
و حضرت امیرالمومنین
علی بن ابی طالب سلام

رحلت

رحلت فرمود پست چهارم ذکر سالیام

و با درخت اریه کشیدند پست پنجم ماه
حضرت یونس در شکم ماهی افتاد

در پست از حضرت امیرالمومنین سلام

که در ماه دوروز کفلس است چنانکه اگر
خیزند قوی با بد بیدار و اگر درخت
نشانند خشک شود و اگر کسی بیکت
رو کند شکر شود و اگر کاری که شروع کنند
باقام نرسد و اگر بی حیا است در دین و دهم
پست چهارم و یازدهم صفر آید سیم

در پست اوایل ده و سیم ماه جمادی الاخر
پنج اثنی عشر و سیم ماه دوم چهارم

در پست یازدهم و سیزدهم شعبان سیم چهارم

در پست نهم و سیم شوال سیم و سیم

در پست دهم و سیم ذی حجه ششم

در پست دوازدهم و سیم

نیز علم کردیم که کوه که بلیغندوز **بور فلک** میگویند در روز
اول ماه روزه بهدشراق راست **ه** که نباشد در بین سخن میگویند
ششم ماه ماه بوشه کاه روزه **ه** رویت کردن باو نه را به بود
هفتم ماه روزه بسوی جنوب **ه** چهارم ماه بکوشه بجهنم
هشتم ماه روزه بقبله راست **ه** نهم ماه بکوشه کاهش را
دهم ماه روزه بسوی شمال **ه** دهم ماه بکوشه در شمال
یازدهم ماه روزه بسوی زمین **ه** دهم ماه روزه بسوی زمین
این چنین میگویند و بگذرد روز **ه** کرد بر کرد که در روز

فصل چهارم

در آداب خواب کردن باید دانست که
در چه محل خواب باید کرد و در چه محل جائز
نبود خواب کردن از صبح تا طلوع افتادن
میشود اما است که حضرت صلوات علیه فرموده اند
که اگر ازین محل خواب کردن باز میکردند
رازق را و زرد میکردند از رزق و نور را و قبیحه

و بدتر

و بدتر میکردند این خواب خواب بیشو
مانست و از طلوع صبح تا طلوع آفتاب
قسمت میکنند رزق را اگر کسی
خواب باشد از رزق محروم ماند و بد
نکته این ادعیه را که در محل خواب کردن
دیداری باید خواند بداند که چنان
اراده خواب کردن کنی باید که در خانه
خالی خواب کنی که مکر و مست و بل
و ضو در جامه خواب نروی که اگر فرا
موشی کنی و بروی در جامه خواب نپوشی
تا خواب کاه بویق مسجد کرد و باید
فقیر کنی از تصبیح منائی و معاصی را
بکوشه صد بار که روایت کرد الی عید
الله عام هر که در محل خواب کردن بگوید
ص **یا الله استغفر الله** آمریزد گناهان
از او **یا محمد** ببرد که از درخت بریزد

قَالَ ثَوَابٌ جَدِيدٌ وَخَيْرٌ مِنْهُ بِمَا شِئْتُمْ
وَكَيْفَ تَبَارَكَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِّ مُحَمَّدًا وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ سَلِّمْ يَا جَمِيعَ بَعْثَانِ رَا
شَفِيعِ ارْدَدَهُ بِأَشْي **وَكَيْفَ** تَبَارَكَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثَارُوا رَحِمَ جَمِيعِ
مُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ شَادَّ كَرَمَهُ
وَكَيْفَ تَبَارَكَ سُبْحَانَ الْقُدُّوسِ
يَا بَيْتَاءُ يَغْفِرْ لِي يَا فَعَالُ يَا بَيْتَاءُ
يَغْفِرْ لِي تَارَةً تَوَارَتْ جَمِيعَ مَعَامِي

وَمَثَلِي

وَمَثَلِي بَرِي شَعُودِ ثَوَابٍ هَذَا كَرَمَهُ
فَارْدَاشْتُمْ بِأَشْي **وَكَيْفَ** تَبَارَكَ
وَأَنْسَى وَاهْمُهُ دَاشْتُمْ بِأَشْي **وَكَيْفَ** تَبَارَكَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ
وَبِاللَّهِ وَمِنْ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ **وَكَيْفَ** تَبَارَكَ
وَعَبْرَهُ تَرْسِي دَاشْتُمْ بِأَشْي **وَكَيْفَ** تَبَارَكَ
أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّلَاثِ الَّتِي
لَا يُجَاوِزُ هُنَّ بَرَّةً وَلَا فَاجِرٌ
وَمِنْ شَرِّ الشَّائِئَةِ وَأَعْلَى شَرِّ
وَمِنْ شَرِّ الشَّائِئَةِ وَأَعْلَى شَرِّ
وَالْعَالَمِينَ وَالْأَوَّلَةِ وَمِنْ شَرِّ
مَلَوَارِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

از جبهه منتهی به جبهه منتهی

وَمَثَلِي تَبَارَكَ

وَمِنْ شَرِّ فُضْلًا فِي الْعَرَبِ وَالْبَحْرِ
وَمِنْ شَرِّ فَسْطَاطِ الْجَنِّ وَالْأَنْسِ
وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ كَرِ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَنِي شَرٍّ وَمِنْ
شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ دَلَّ هَوَى
أَخِيذُ يَا صَيْبَهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ **روایت دیگر**
وَقَدْ اَعْيَدَنَ نَعْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي
وَمَا لِي بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّائِبَاتِ
مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ عَيْبٍ لَا مَنَّةَ **وَصَفَ**
امام جعفر صادق عا دق عا فرموده
اند که من خدا منم نگاه داشتی و

خواننده

خدا شنیده این دعا را از شتر سباع
و عَرَبٍ وَنَحْسِي تا طلوع صبح
و اگر از عقر ب شری **بگوید** سلام
عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَّبْنَا
جَبْرِي الْحُسَيْنِ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ وَحَشَعَكَ الْأَمْوَا
تِ الدُّرَّ حَمِي فَكَلَهُ تَسْمِعُ الْأَهْلَ
هَسَا وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِحَيِّ الْقَيُّمِ
وَقَدْ خَاطَبَ مِنْ جَمَلٍ ظَلَمًا **بعضا**
مروست از اسحق بن عمار که
از حضرت امام جعفر الصادق
ع سوا ال کردم که از شتر عقر ب
در خواب شتر ساع ان حضرت
فرمود که در محل خواب نماز کن

بعضی بودند از سباع و عمار

در بنات انقضش است سقاهاست
و در جنب او سقاه کویچی است
که غریب انرا سها گویند و ما و را
اسلام گویم و **بکوی** **شاه** **باو** **الاسلام**
و رب اسلم صل علی محمد و آل محمد
و تجل نور جهنم و سائننا و گفت
که هر شب که یقین اندم سالم بودم
مگر کی شب که فراموشی کردم و از
ان از ار یا فتم و چون بخوابم
شعوی و کلمه شهیدانی بکوی
تسبیح زمر اعلام بخوان و فاتحه الکتاب
و اخلاص و قل یا ایها الکافرون
یا هر یک ستر بار و کف دست خود
بدم و هر بار بر جمیع اعضای خود
بمال از پیش روی و پستی سر و دست

راست

راست و دست چپ و بخوان آیه
اول سوره البقره یا یا هم المفلحین
و بکوی لحوول و لا قوه الا بالله
العلی العظیم و آیه الکرسی و
آیه شهادت الله و آیه سعزه که آت
ربکم الله و الذی خلق السموات
و الارض فی سبعة ايام ثم انزل
علی العرش فبعث فی الیل النصار
یطلبکم حنیفا و البشیر و النور
و النجیم مسخرات یا مشرک الله
انخلق و لا ضرر نقارک الله ربی
العالمین اذعوا ربکم تضرعنا
و حقه انه لا یجیب المعتذین
و لا تقسمه و انی الا أرضی بعبد
افلا یحیطا و اذعوه حق فاطمنا

اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ
عَرْشٌ لِّقَدْحٍ جَآءُكَ رَسُوْلٌ مِّنْ
مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزَّزْتُ عَلَيْهِ مَا نَفَعْتُمْ
حَرِيْصٌ عَلَيَكُمْ بِالْمَوْثِقِيْنَ رَدُّوْا
رَحِيْمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ
وَارْتَفَعَتْ رُسُوْدُهُ قَدْرًا وَصَلَوَاتُ
بِرَبِّيْ وَآلِ اَوْ مَرِيْكَ يَازِدُهُ بَار
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَخَدَعَهُ الشَّيْطٰنُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَآلَهُ الْجَنَّةُ الْحَيُّ وَ
مُبِيْنٌ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ مُبِيْنٌ
اَخِيْرٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

وَبَارِئٌ

وَبَارِئٌ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ عَلَّمَهُ الْقُرْآنَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ بَعَثَ فِيْهِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ جِيءَ الْمَوْتُ وَ
مُبِيْنٌ الْاَحْيَاءُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ يُّفَعِّلُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ بِعَدْرِ
يَدَيْهِ يَكْلِمُ مَا يَرِيْدُ يَجِيْءُ لَيْلٌ
لَّادِيْجِرِيْدٌ ذَاكِرَانِ دُرَّادِرُهُ
بَاشِيْ حَارِ كَنَاهُ بِيْرُوْنِ اَمْدُهُ بَاشِيْ
مَثَلُ فَرْزَنْدِيْ كِهْ اَزْ مَادَرْ سُوْلِدِ
بَاشِدِ وَانْفَاعِ ثَوَابِ تَرَا حَاصِلِ شُو
بَاشِدِ دِيْجَمْتِ خَافِيْ كِهْ جَزَايِ رُوِي
بَقِيْلَهْ بِيْدِ سِتِ رَاسْتِ جَزَايِ
مَثَلِ مَرْدِهْ كِهْ دَرِ عَمْدِ خَافِ اَبَايِيْدِ
وَجُوْ نِيْزِيْ هَلُوِيْ بَرِيْزِيْنِ نَحِيْ

سورۃ الحمد مجذبان و دست راست
را در زیر روی نهاده بکوی بشم
و بالله و فی سبیل الله و علی
مکرم رسول الله صلی الله علیه
و آله و سلم و بی و ضعت جنتی
و بکار فعله انی انستک نفسی
فأرجعها و انی أرسلها فأحفظها
بما حفظها به الصالحین اللهم
باسمک ارحمی و باسمک اُموت
اللهم انی اسألت نفسی الیک
و رجعت و رجعت الیک و فرت
من الیک و ارجأت ظهري

الیک و هبته منک و عنبه الیک
لا ملجاء ولا منجی منک الا الیک
اسنت بکل کتابک و رسولک
بالنفس صال فی درمان حق تعالی
باشد و مجنون سوره العلقم جعت
ایمن بعدن از قهر و اگر از احتلام
ترسی **بکوی** الا عنت انی اعوذ
بک من الاحتلام و من سوء
الاحتلام و من ان یتلا عیب فی
الشیطان فی الیقظرة و التمام
و اگر ترسی که پیش از طلوع صبح
بیدار نشوی جهنم کناردن نافله
غلب و بکوی الا عنت لا تنسین ذکر

وَلَا تَوَدُّ مَنِّي مَن تَرَكْ وَلَا مَن عَذَّبَنِي
مَن الْغَايِبِينَ وَابْتَغِنِي لِأَحَبِّ
الْشَّاعِلَاتِ إِلَيْكَ ادْعُوكَ فِيهَا
فَتَسْتَجِيبُ لِي وَاسْأَلْكَ فَتُعْطِنِي
وَاسْتَغْفِرْكَ وَتَغْفِرْ لِي إِلَهَ لَا
يَغْفِرُ الذَّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَأَرْحَمُهَا لِي مَنِّي خُذْ خُذْ
بَيْنِي **بِهِ** **أَلَمْ تَعْلَمْ** أَنْتَ الْحَقُّ
الَّذِي لَا تُوْصَفُ وَتُؤْتِي الْأَشْيَاءَ وَلِيكَ
مِنْكَ مِنْكَ بَدِيتَ الْأَشْيَاءَ وَلِيكَ
تَعْمُدُ فِيمَا أَقْبَلَ مِنْهَا كُنْتَ مُجَاهِدًا
وَمُجَاهِدًا وَمَا أَنْتَ بِمِنْهَا لِي كُنْتَ
لَهُ مُجَاهِدًا وَلَا مُجَاهِدًا إِلَّا إِلَيْكَ

وَأَسْأَلُكَ

وَأَسْأَلُكَ بِأَوَّلِ إِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ وَأَسْأَلُكَ
بِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِحَبِيبِكَ
مُحَمَّدٍ صَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ عَمِّي
خَيْرِ الْأَوْصِيَاءِ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ
النِّسَاءِ الْعَالَمِينَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَنِي جَعَلَهُمَا سَيِّدِي
شَبَابٍ أَهْلًا جَنَّةٍ عَلَيْهِمُ ابْنِي
السَّلَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقُولَ فِي مَسْجِدِي فِي الْحَالِ
هَكَذَا فِيهَا وَأَرْحَمُهَا لِي كُنْتَ مُجَاهِدًا
وَمُجَاهِدًا وَمَا أَنْتَ بِمِنْهَا لِي كُنْتَ
لَهُ مُجَاهِدًا وَلَا مُجَاهِدًا إِلَّا إِلَيْكَ

اِنْخَاطِطْهُ الْمَقْطَعُ اِذَا الْمَرْءُ تَغَيَّرَ
اِبْنَانُ جَمًّا وَالْفَاطِمَةُ ابْنَةُ دُرِّ جَابِ
بِهَيْبَتِي يَكُنِي اِنْ اَعْتَدْتُ اَوَّلَ حُرِّ اَيَّ كَمْ
طَلَبَ رَزَقَ رَوْنِي اَيْنَمَا كُنْتُ
عَلَّ حُجَابِي دَن **بِهِ** اَلْمَحْتَمِ اَنْتَ
اَلْاَوَّلُ فَذَا شَيْءٌ قَبْلَكَ وَاَنْتَ
اَلْاٰخِرُ فَذَا شَيْءٌ بَعْدَكَ اَنْتَ
اَلْمَظَاهِرُ فَذَا شَيْءٌ مَقْصُوفٌ وَاَنْتَ
اَلْبَاطِنُ فَذَا شَيْءٌ دُوْنَكَ اَللَّاسِمُ
رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّيِّعِ وَرَبِّ اَلْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَالْاَجْبَدِ وَالْاَرْبُوبِ وَالضَّرْفَانِ
اِنْ كُنْتُمْ اَعْمَدُ اَيْتَ مِنْ شَيْءٍ مُلْكًا بَارِئًا

اَنْتَ

اَنْتَ اَخِذْ مِنْ بَيْنَا صِيَّتَيْهَا اَنْتَ عَلَى صِرَاطِ

مُسْتَقِيمٍ وَجَوْنِ اَوَّلِ حُرِّ رَسِّ بَشْنُوِي **بَكُوِي**

سُبْحِي حَرْفٌ قَدْ وَرَسَ رَسْبَنَا وَرَبِّ الْمَلَايِكَةِ
وَالرُّوحِ سَبَقْتُ دَحْمَتَكَ فَضْلَكَ
سُحْبَانِكَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ عَلَمُكَ سَمُوْعٌ
وَقَلَمٌ نَفْسِي فَافْخِرْ لِي اِنَّهُ لَا يَفْخِرُ
اَلَّذُنُوبُ اِلَّا اَنْتَ فَتَوَقَّ عَنَّا اَنْتَ
اَنْتَ الْمَعَالِمُ الرَّحِيمُ اَحْمَدُ اَللَّهِ الَّذِي
اَيَّا مَنِي فِي عَرْوَتِي فِي سَالِكِي وَرَدَّ
اِلَيَّ مِنْ لَاقِ نَفْسِي بَعْدَ مَوْتِيهَا
وَلَمْ تَتَفَهَّمْهَا فِي مَنَامِهَا حُرِّ بَسْتِ كَمْ
جَوْنِ حَضَرْتَ صَادِقًا دُرِّ اَخْرِشِ
بِرُضَا سَتِي وَاَوَّلَ بَرْدِ اشْيِ جَنَابِي

نظر در آستان کردن

اهل ان منزل شينيد نند وفتي
المعجم انا اعني على هوى الى الما
المطامع ورمع على المضجع و
ارزقني خير ما قبل الموت وار
زقني خير ما بعد الموت الحمد
لدي رب العالمين والحمد لله
الحمد لله الذي يحيي الموتى ويبعث
من في القبور يا فخر السور يا مكرم
الاممور يا من يلي شد يد ربي
الاعفادير احسن مقاليرى
في يدي همدان الى الشكر
والعافية رجوت غدا راسها
كفى بهو الله نعم الله ولا يوافق احد

بُنِيَتْ لِيْلَ سَاجِدٍ وَلَا تَعْمَلُوهُ ذُلٌّ
اِبْرَاهِيْمَ وَلَا اَرْضَ ذَاتِ مَعْلَدٍ
وَلَا ظُلُمَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ
بَعْضٍ وَلَا جُودٌ بَيْنَ يَدَيْهِ
بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَدْحُ لَوْ مِنْ خَلْقِهِ
يُدْرِكُ الرَّصْمَةَ عَلَى مَنْ يَنْشَأُ
مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ خَائِنَتُهُ الْاَ
غْيَى وَمَا تَحْتِجُ الصُّدُورَ غَارَتِ
الْحَقُّ وَمَ نَافَاةِ الْعِيُونِ وَ
اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَ اَلِلهُ اَكْبَرُ سُبْحَانَ

وَدَبِ الْعَالَمِينَ **وَجَنَانِ آيَةٍ**
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمُومِ وَالْأَنْعَامِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ
فَإِنَّ اللَّهَ قَيُّومٌ وَتَعَوَّذْ أَوْعَلَى
جَنُودِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمُومِ وَالْأَنْعَامِ رَبَّنَا
مَا خَلَقْتَ هَذِهِ الْبَاطِلَ مُجَانِبًا
وَقَدْ عَلِمْتَ الْأَنْبَاءَ رَبَّنَا أَلَمْ
تَنْزِلْ عَلَى النَّبِيِّ فَقَدْ أَخْرَجَ
مِنْهُ قَوْمٌ لَّا يَخْلِفُونَ مِنَ الْأَنْعَامِ
رَبَّنَا إِنَّا أَسْأَلُكَ بِمَا دُعَيْتَنِي
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَمْ فَاتَّ

مَنَّا

رَبَّنَا رَبَّنَا فَانْخِفْ لَكَ دُعُوتُنَا وَ
كَثِيرٌ عَدُوُّنَا سَيِّئَاتِنَا وَتَقُوتُنَا مَعَ الْأَ
بْرَارِ رَبَّنَا مَا زَعَمْنَا عَلَى رَبِّ
كَذَلِكَ وَلَا تَحْزَنْ نَاقِيَةَ الْقَلْبِ
إِنَّكَ لَا تَخْلَعُ مِنَ الْمُنِيعَةِ **وَبَو**
يَا نَوَافِلَ الْمُنَافِرِ يَا مُدِيرَ الْأَ
مُورِ يَا إِلَهِي الْمُنْذِرِ وَبُيُضِي
الْمُنْقَادِ فِيرَ الْمُغْنِي مَا دُفِرَ حَيْ
فِي بَيْتِي هَسَلْ إِلَى الْمُسْتَلَامَةِ
وَالْعَالَمِ فَيَرَا بِرَبِّهِ هَزْ وَبِيسَتْ
كَهْ أَرْحَضَتْ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَاكَه
هَكَه رَصِيحَ وَشَامَ بِوَيْدِ بَسِيَارِ
مُنْجَانِ اللَّهِ مِلَّةَ الْمِيرَانِ

وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمُنْبَاحُ الْوَسْطَى
وَزَيْلَةُ الْعَرْشِ وَسِعَةُ الْكُرْسِيِّ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مَلَأَ الْمِيزَانَ
وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمُنْبَاحُ الْوَسْطَى
وَزَيْلَةُ الْعَرْشِ وَسِعَةُ الْكُرْسِيِّ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْمَلِكِ
الْمُتَنَزِّهِ وَالْمُنْتَهَى الْعَرْشِ وَسِعَةُ
الْوَسْطَى وَالْعَرْشِ وَسِعَةُ الْكُرْسِيِّ
الْكُرْسِيِّ حَقِّ قَعَامٍ وَعَرْشِ طَبِيعِ
كُرْسِيِّ فَرْمَايدِ وَأَزْمَرِكِ هَفَا جَا
تِ الْيَمِينِ بَاشْدِ وَبِرْدِ شَمَانِ غَا
بِ كَرْدِ دُرُودِ بِيستِ از حُضُرتِ سُولِ
صَلَاةٍ مَرَكَمِ بَعْدِ اَنْهَارِ غَا زِ فَرْغِ بِنِ
دَعَا بَحَقِّ اَنْدِ عَرْشِ طَبِيعِ بَا يَدِ وَبَحْتِ

نشود

نشود و به هیچ اَلَمِ گرفتار نکرده و اگر
بعد از نماز عصر یا زده یا بخواند
هر دعا که کند بشود البته مستجاب
شود و دعا اینست يَا مَنْ أَظْهَرَ
الْجَبِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَا
يُؤْخِذُ بِالْجَبْرِ يَرْقُ وَ لَا يُهَيِّتُ
الْبَشِيرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ
الْجَاوِزِ يَا وَاسِعَ الْغَفَرَةِ يَا بَاسِطَ
الْيَمِينِ يَا بَرَّحَةَ يَا حَلَّابَ
كُلِّ جَبَلٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ شَكْلٍ
يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْيَمَنِ يَا
مُنْتَهَى بَابِ الْبَقِيعِ قَبْلِ اسْتِحْقَاقِهَا
يَا رُفَّاعَ يَا سَيِّدَ بَابِ الْوَسْطَى

دعای عافیت

و یا غایب و غیبتنا استملک یا
 الله ان لا تشقوه خالقنا لا
 ايضا مرویست که هر که صبح و
 شام بگوید ته بارود و عقب
 مرغان یکبار اللهم انی ارجو
 منک فی غیبتہ فیکم علیکم
 و عافیتک و شریک فی الدنیا
 و الآخرة بفضلک و تمک
 یا ارحم الراحمین حق تعالی
 او را عافیت دهد و اگر کناه
 صغیر او را تجاوز و فرماید **وکی**
 بگوید ته بار هر بار مذرا و شبانه
 سبحان الله حیرت کشود

وکی

و حین تنجوت و الله الخ
 فی السموات و الارض و عیسا
 و حین تظلمت حق تعالی
 او را در آن شب و در آن جمیع
 بیات محقق ظاهر دارد و هر که بعد
 از نماز بگوید مفتاد بار بگوید
 سبحان الله و الحمد لله و لا
 اله الا الله و الله اکبر یا غیا
 رب المسندین یا غیا رب حق
 تعالی و نگاه دارد از شر دشمنان
 و شیطان و بزرگواران و جهنم
 او مفتاد و فرشته تا از شر کسی
 از آسمان نازل شود و از شر
 زمین بیرون آید او را نگاه دارند

از جمله او بنا کنند و داشت از ار
کوشش و از حضرت رسول ص
یست که در هر صبح و شام
بگویم اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ
لَكَ الْحَقَّ وَإِنِّي لَمُخْلِطُ
يَا مَنْ نَزَلَ حَقْلَهُ اخْفِظِي
يَا مَنْ نَزَلَ الْعِزَّ وَحَقْلَهُ
اخْفِظِي يَا مَنْ نَزَلَ
بِهِ عَلَى مَنْ أُخْرِجُ بَيَاتِي
وَالْخُرُوجَ
يَا حَقْلَتِ بِهِ الْعِزُّ عَلَى قَلْبِي
نَبِيَّتْ مُحَمَّدٍ صَادِقِ عَمَلٍ
وَأَنْتَ تَجْمَعُ بِلَيَاتِ عَفْوِ ظَاوَرِ
وَأَكْرِدُ شَعْنِي بِنُورِ مَلَأَاتِ كَمَدِ

کما

که از و مخوف باشی نیز بخوان
از شتر او این کردی و بگو شتر
نقوانند رسانند **و اگر** بگویند بخوان
الْمَدِينَةِ مِنَ الْيَاسَنِ وَبِقَدَرِ تَقِي
فَعَالٍ يَا مَنْ نَزَلَ بِقُوَّتِ حَقِّ عَمَلٍ
أَوْ رَا انْجِجَ بِلَيَاتِ وَشَرِّ شَيْطَانٍ
عَفْوِ ظَاوَرِ مَرِيسَتِ وَرُكَّابِ
فَضْلِ الْعَدِيقِ كَمَا كَرَّ بَعْدَ انْقِطَاعِ
فَارِ صَبِيحٍ وَتَقَبَّلِ انْزِعَافِ اسْتِغْنَى
از مصطفی نیکین انکاشتری که عقیق
باشد بر کف و دست کند و در و نان
نظر کرده بچنانند سوره قدر رو
بگویند آمَنْتُ بِاللَّهِ وَخَدَعْتُهُ

شَرَّ بَيْتٍ لِّلَّهِ وَكَفَرَاتٍ بِأَجْنِبَتِ
وَالظَّالِمُونَ تَوَاسَّوْا بِسُرِّ
الْأَيْمَانِ وَعَمَلُوا بَيْنَهُمْ وَظَاهَرِ
هُمْ وَبَاطِنُهُمْ وَأَوَّلَهُمْ وَآخِرُهُمْ
حَقُّ نَعْمٍ بَرَّارٍ زَقَفٌ وَسَمِيعٌ كَرِيمٌ
مَدْرُكٌ رُكُزٌ عِثَارٌ مَخْلُوقٌ فَشَوْرٌ
وَأَزَلِّيَّاتٌ وَشَرٌّ شَيْطَانِيٌّ وَمَلَأَ
عَفْوَ ظَاوِدٌ وَبَايِدٌ كَدْرٌ مَحَلٌ
بِمَهْوٍ رَفْعٌ ارْتِخَانَةٌ مَبِينٌ عَمَلٌ
كُنْ كَلَامِيْنَ فَايِدٌ مَبِينٌ شَمْسٌ
ابن رَوَايَتِ كُرْدِ شَيْخِ صَدُوقِ
شَيْخِ أَحْمَدَ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَحْمَدَ الْخَلْبَا
سِيِّ الصَّيِّغِيِّ الْمَشْهُورِ بِابْنِ سَوْفِي

که نزد

که نزد موصوفی و مخالف صادق
است که خبر داد مرا ابو الحسن
محمد بن جعفر التمیمی که روایت
کرد شیخ ابو سوسو فاء شیرازی
که او گفت بجانب کرمان بمجلسی
و فقه بودم و در تاسیخ سمنه
سنین و اربعین و اربعه و اربعه
باصرحا کم انجام در میدان الیاس
مرا ملقید ساختند و جمیع
اموال و اسباب مرا مشرف
شدند و من نمکین و مستحیی
ماندم تا شب جمع نماز نمازدم
و حضرت امام امام علی زین
العابدین عم شفیع آوردند و

اینها بحضرت رسالت پناه می‌کنم
بردم در خواب شدم در حال
جمال آن حضرت و آمد در خواب
دیدم آن حضرت فرمود که ای ابو
سوق فالزججه من اصلاح کار خیر
وی و دنیوی بخیر از من و ولی
من و دخت و فرزندان من توسل
مشو و **بگوید** اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآهِلْ بَيْتِهِ وَآسَ
سَلَّمَ اللَّهُمَّ حَقِّ حَقِّهِ وَابْتَدِ
وَابْنِهَا وَانْقَلَبَتْ بِهِيَ إِلَّا نَسِي
اعْنَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ
وَبَلِّغْنِي لِقَاءَ أَفْضَلِ مَا لَبَغْتَ

احد

اكتحل مني ان ليا فليح اناك جوا
كربكم نا ان مقام ترازا و بکیر بند من
گفتم یا رسول الله ظلم کردند بر
حضرت فاطمه و میراث از و باز
گرفتند و صبر فرمود و در مقام
از ایشان نکردفت آن حضرت
فرمود که آن عظمی بود که من
بان عظم کرده بودم و وعده
بود که بان وعده فرمودم و
ایشان نقصان عهد نکردند
خلافت آن وعده نمودند و حکم
لا وای بر کسی که متعذر من و لا
حق که هر دو دان مرا صریح که
نقد را روی نمایند بیکدیگر از امیر

موقوف سل شوق که در انظار دهن
بجهت انتقام از اعدا تو سل
جوی جهرت امیر المؤمنین
و بوی لیسم الله الرحمن الرحیم
اللهم انی استغفرك بحق ویک
امیر المؤمنین علی ابن ابی
طالب ع الا انتقم من لی من
ظلمتی و غشمتی و بیتی علی
و اذانی و انظرونی علی ذلک
و کفیتنی بدی من الله و الا حدی
من یرید فی بسوء و ظلم یا ارحم
رحم الراحمین **جمله** نجاة از جوی

سازی

سلو طین و شر شیطان تو سل
جویند بامام زین العابدین ع
و بوی لیسم الله الرحمن الرحیم
اللهم انی استغفرك بحق و
لیک الحسن و الحسین و علی
ابن الحسین الا کفیتنی بدی
من الله و ظل شیطان مرید و
سناطین عنیدی یثقوی علی
یطشده و یقتیر علی یحذر
انک جواد و کریم **جمله** امور
آخرت تو سل جوی جهرت
امام محمد باقر و جعفر الصادق

وَبُكْوَى لِيَوْمَ اللَّهِ الرَّغْمَى الرَّغْمَى
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَقِّي وَ
لِيكَ حَقِّي وَأَبْنِي جَعْفَرًا
إِلَّا أَعْتَنِي بِهِمَا عَلَى طَاعَتِكَ
وَرِضْوَانِي وَآخِرَتِي وَبَاقِي
بِعِلْمِي ذَلِكَ مَا يُرِيدُ **بجهد**
أَمْرًا مَنِي وَطَلَبَ عَافِيَتِ تَوَسَّلَ
جَوْهَرِ جَهَنَّمَ أَمَامَ مَوْسَى قَاطِمٍ
وَبُكْوَى لِيَوْمَ اللَّهِ الرَّغْمَى الرَّغْمَى
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَقِّي

جهد: بسم الله وادعوت

وَيَدُ

وَلِيكَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ مَوْسَى
بْنِ جَعْفَرٍ عَمَّا إِلَّا عَافِيَتِي بِهِمَا
أَخَافُكَ وَالْخَيْرُ عَلَى عَيْنِي
وَجَسَدِي وَبَيْتِي جَوَارِحَ
بَدَنِي مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
مِنْ جَمِيعِ الْأَسْقَامِ وَالْأَضْرَاجِ
وَالْأَوْجَاعِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا جَوَادِيَا كُنْ لِي **بجهد** سَلَامَةً
بِرُوحِي وَجَهَنَّمَ أَمَامَ الْجَنَّةِ وَارَاحِ
نَفْسِي عَلَى بَنِي مَوْسَى كَاطِمٍ عَافِيَتِي
جَوِيدًا وَبُكْوَى لِيَوْمَ اللَّهِ الرَّغْمَى الرَّغْمَى

بجهد: سله وادعوت وادعوت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَبِئْتِكَ
الرَّحْمَةَ عَلَى ابْنِ مَوْسَى ع
إِلَّا لَيْتَنِي وَبِحَقِّتِي بِهِ وَ
سَلْتَنِي بِهِ بِجَمِيعِ اسْتِقَارِي
فِي الْمَنَارِ وَالْجَارِ وَالْجِبَالِ
وَالْفُتَايَةِ وَالْأَزْدِيَّةِ وَالنَّبَايَةِ
وَالشَّعَابِ مِنْ جَمِيعِ مَا نَا
فَهُ وَأَخْزَرَهُ أَتَاكَ رَوْفُ
رَحِيمٍ **بجمله** طلب رزق
از حضرت رزاق که می تو تسل
جوی مجزرت امام محمد باقر
ع **و بگو** لیسیم الله الرحمن الرحیم

اللهم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَبِئْتِكَ
مُحَمَّدَ بْنِ عَلِيٍّ ع الْأَحْزَنَ بِهِ
عَلِيٍّ مِنْ مُشْعَعَاتِ وَرُشْعَاتِ
عَلَى مِنْ رِزْقِكَ وَأَعْيُنِي بِهِ
عَمَّنْ سَمَوَاتِكَ وَجَعَلْتَ حَا
جِي الْأَيْدِ وَقَضَاهَا عَلَيْكَ
إِنَّا نَسْأَلُكَ رَقْدًا **بجمله**
امور مستغنی و نیکی بجهت مبرای
موت من تو غسل جوی مجزرت
امام علی باقر ع **و بگو**
لیسیم الله الرحمن الرحیم
وَأَكْرَمُهُ إِنَّكَ أَسَدُ الْمَلَأَةِ الْحَقِيقِ

وَلَيْتَ عَلَيَّ بَنِي مُحَمَّدٍ عَالِيًا
أَعْتَنِي بِهِ عَلَى قَضَائِهِ وَقَوَائِي
وَنَادَيْهِ فَوَضَّيْتَ وَبَرَّأْتَ خَوَائِي
الْمَوْمِنِينَ وَسَعَّلْتَ ذَلِكَ لِي
وَأَفْرَبَهُ بِالْحَجَرِ الْوَعْدِ وَأَعْنِي عَلَى
طَاعَتِكَ بِفَضْلِكَ يَا رَحِيمَ
جمله وسمعت امور آخرت
توسل جوی جعفرت امام حسن
عسکری ع **و بگو** لبسم الله الرحمن
الرحیم اللهم انی استأثرت
جنتی و لیتک احسن بنین
علی الامیین المؤمنین الذین

ان

التاویع العالم الام الا اعتنتی
به علی امر آخرتی بطاعتک
و رضوانک و سترت فی فی
منقلبی برحمتک یا کریم **جمله**
بشیخ المؤمن دینوری و آخری
جعفرت صاحب الامیر قریس
جوی **و بگو** لبسم الله الرحمن الرحیم
اللهم انی استأثرت جنتی و لیتک
و محبتک صاحب الأمان عافی
عبادک و یقینک فی أرضک
الغنیف الشایع المنتظر صاحب
الزمان مالا الا اعتنتی به علی

بِجَمْعِ امْنُو رِي وَكَثِيفَتِي بِهِ
 مَوْتُهُ طَلَسُو دِي وَطَاغِ وَبَاغِ
 وَتَدَا اَرَكَرِي بِهِ وَجِئْتَنِي بِقِيَمِ
 اخِصَانَاكَ اِلَيَّ وَاعْتَنِي بِهِ
 فَقَدْ بَلَغَ جَهْمُ دِي وَكَفَيْتَنِي
 بِهِ طَلَعِي وَهَمَّ وَغَمَّ وَدِينِ
 وَارِوَالِدَتِي وَوَلَدَتِي وَجَمْعِ
 اَهْلِي وَاخْوَانِي وَمَنْ يُغْنِيَنِي
 امْرَءَةٌ وَحَاجِبِيْنِي اَسْجِيْنِي يَا رِي
 الْعَالَمِيْنِ **اَيْضًا مِنْ رِيسْت** اِنْ
 حَمْدُ بَنِي بَابُو يَهْ قِي كَلَامُ رِي اِيْتِ
 كَرْدِه اَسْت اِنْ حَضَرْت اَتْمَه مَحْصُو

مینی عا که در که این دعا را فرست
 جوید بجهت هر امری از امور د
 نیوی و اخروی بخواند در زمان

مثل اعلا نیست بقصد و برسد

لَيْسَ — اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 اللَّهُمَّ اِنِّي اسْتَعْلَكَ وَتَوَجَّهْتُ
 اِلَيْكَ بِقِيَمَةِ بَنِي الرَّحْمَةِ حَمْدِي
 يَا اَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 يَا حَبِيبَ اللَّهِ يَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا
 سَيِّدَنَا وَرَسُولَنَا يَا ثَنَا تَوْجَعْنَا
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَقَرَّبْنَا اِلَيْكَ
 اَيُّهَا اللَّهُ وَتَدْنُ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيْ
 حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ

اَشْفَعْ اَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ
يَا عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
مِنْ بَنِي اَبِي الْخَازِمَةِ قَوْلِي وَرَوْحِ
الْبَشْرِ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ عَلِيَّ خَلِيفَةَ
يَا سَيِّدَ نَا وَمَوْلَا نَا اِنَّا اَتَيْنَاكَ بِهَا
وَاَسْتَشْفَعْنَا وَتَقَبَّلْنَا لَكَ
اِلَى اللّٰهِ وَقَدِّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ
حَاجَتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ
اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا فَاطِمَةَ
الرَّزْوَةِ هُوَ آتٍ يَا بُنْتِى وَسْوَ اِلَى

اللّٰهُ

اللّٰهُ يَا اَيُّهَا الْمَلْبُورُ يَا اقْرَبَ عَيْنِي
الرَّسُولُ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ
خَلْقِي يَا سَيِّدَ تَنَا وَمَوْلَا تَنَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَقَبَّلْنَا
سَلَامَنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدِّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَتِنَا يَا وَجِيهًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
يَا اَبَا حَمِيٍّ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ
اَيُّهَا الْمَجْبِيُّ يَا بَنَ رَسُولِ اللّٰهِ
يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَيَّ خَلْقِي يَا سَيِّدَ

وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَبَسْمِهِ
سَتَشْفَعُنَا وَتَقُولُنَا بِكَ اِلَى
اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَا
جَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اُشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبْعَدَ اللّٰهِ يَا
حُسَيْنِ اِنِّي عَلِيٌّ اِيَّهَا الشَّهِيدُ
يَا بَنَ رَسُولِ اللّٰهِ يَا مُجَلَّةَ اللّٰهِ
عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَ نَا وَمَوْلَانَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَقُولُنَا
بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ

بَيْنَ

بَيْنَ يَدَيْ حَا جَاتِنَا يَا وَجِيهًا
عِنْدَ اللّٰهِ اُشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ اِبْنِ الْحُسَيْنِ
يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ اِيَّهَا السَّامِعُ
يَا اَبْنَ رَسُولِ اللّٰهِ يَا مُجَلَّةَ اللّٰهِ
عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَ نَا وَمَوْلَانَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَقُولُنَا
بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ
حَا جَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ
اُشْفَعْ عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا جَعْفَرٍ
يَا مُحَمَّدٍ اِبْنِ عَلِيٍّ اِيَّهَا الْبَاقِرُ يَا اَبْنَ

رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
نُوجِّهُنَا وَآسْتَشِفُّهُنَا وَنُقَسِّدُ
سَلَامَنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَتَقْدِرُ مَنَّا
بَيْنَ يَدَيْكَ خَاجِبَاتِنَا وَيُضِيئُ
عِنْدَكَ اللَّهُ إِنِّي شَفَعْنَاكَ عِنْدَ اللَّهِ
يَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ إِلَى الصَّادِقِ
يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَا
نَا إِنَّا نُوجِّهُنَا وَآسْتَشِفُّهُنَا وَ
نُقَسِّدُ سَلَامَنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَتَقْدِرُ

مِنْ

بَيْنَ يَدَيْكَ خَاجِبَاتِنَا وَيُضِيئُ
عِنْدَكَ اللَّهُ إِنِّي شَفَعْنَاكَ عِنْدَ اللَّهِ
يَا بَابِ الرَّاهِمِينَ يَا أَبَا حَسَنِ يَا مُوسَى
ابْنَ جَعْفَرٍ أَيُّهَا الْكَافِلُ يَا بَنِي
رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
إِنَّا نُوجِّهُنَا وَآسْتَشِفُّهُنَا وَنُقَسِّدُ
سَلَامَنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَتَقْدِرُ مَنَّا
بَيْنَ يَدَيْكَ خَاجِبَاتِنَا وَيُضِيئُ
عِنْدَكَ اللَّهُ إِنِّي شَفَعْنَاكَ عِنْدَ اللَّهِ
يَا أَبَا حَسَنِ الْقَائِمُ يَا عَلِيَّ بْنَ

مُقَرَّبِي الرَّحْمَى يَا أَبْنَى رَسُولِ اللَّهِ
يَا حَبَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا
وَمَوْلَانَا إِنَّا قَرَّبْنَاكَ لَنَا وَنَشْفَعُكَ
وَقَسَمْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَنَا
عِنْدَ اللَّهِ يُشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ
يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ ابْنَ عَلِيٍّ
أَيُّهَا النَّبِيُّ وَابْنُ الْحَبَابِ يَا بَنِي رَسُولِ
لِ اللَّهِ يَا حَبَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا قَرَّبْنَاكَ لَنَا
وَنَشْفَعُكَ لَنَا وَمَوْلَانَا وَمَوْلَانَا

إِلَى اللَّهِ وَقَدَمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَنَا عِنْدَ اللَّهِ
يُشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا حَسَنِ
الرَّابِعِ يَا عَلِيَّ ابْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا
الرَّقِيَّةُ الْبَارَّةُ الْهَادِيَّةُ يَا بَنِي
رَسُولِ اللَّهِ يَا حَبَّةَ اللَّهِ عَلَى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
إِنَّا قَرَّبْنَاكَ لَنَا وَنَشْفَعُكَ لَنَا
وَقَسَمْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا
وَجِيهَنَا عِنْدَ اللَّهِ يُشْفَعُ لَنَا

عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَحْشٍ يَا حَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْأَرَضِيُّ الْعَسْكَرِيُّ
يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
يَا قَوْجَجَهْنَا وَاسْتَمْسَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا
بِكَ إِنْ إِلَهَ وَتَقَرُّنَاكَ بِرَبِّكَ
يَدِي حَاجَتَانَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ
اللَّهِ اسْتَفْعْنَا عِنْدَ اللَّهِ
يَا فَاطِمَةُ الْوَحِيدَةِ يَا وَصِيَّةَ الْحَسَنِ
وَالْحَلِيفَةِ الصَّالِحِ يَا إِمَامَ زَمَانِ
وَنَا يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ أَيُّهَا الْقَائِمُ

يُومِ وَالْمُنْتَظَرِ وَالْمُهْدِي يَا حُجَّةَ
اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
لَا نَسْأَلُكَ حَاجَتَنَا وَاسْتَمْسَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَرَّعْنَا
كَ بِرَبِّكَ يَدِي حَاجَتَانَا يَا وَجِيهًا
عِنْدَ اللَّهِ اسْتَفْعْنَا عِنْدَ اللَّهِ
وَصَاحِبِي كَرْدِ اسْتَمْسَعْنَا بِشَدِيدِ عَزَائِكُمْ
وَمَوْلَانَا كَرْدِ اسْتَمْسَعْنَا بِشَدِيدِ عَزَائِكُمْ
إِلَيْكَ يَا وَجِيهًا يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
عِنْدَكَ يَا وَجِيهًا يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
إِنَّ تَصَلِّيَ عَلَيْكَ وَإِنْ يَعْزِي

خَوَّاجِي لِلَّهِ نِيَادَ الْآخِرَةِ

وَسُؤَالِ كُنْ حَاجِي حَقِّ ذِكْرِهِ

اِنْشَاءُ اللَّهِ بِرُؤُودِهِ وَدَوَائِيهِ

يَا سَادَاتِي وَسُؤَالِي إِلَى تَوْجِيهِهِ
يَكُمُ إِلَى اللَّهِ وَاسْتِثْقَائِهِ
وَكُمُ إِلَى اللَّهِ وَتَحْكُمِهِمْ وَتَقَرُّهِ
وَكُمُ أَرْجَا الْإِجَابَةِ مِنَ اللَّهِ
فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَائِي يَا
سَادَاتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ صَلِّ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ أَجْعَلْهُمْ وَلَعْنِ اللَّهُ
اَعْدَاءَهُمْ وَظُلَمَاءَهُمْ مِنَ الْآخِرَةِ

بِ

إِيْنِ وَالْآخِرَةِ نِيَادَ الْآخِرَةِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ أَكْثَرًا دَفْعَ صَرَعِ

وَصَحْرٍ وَجَنُونَ مَرِيضَاتِ اِنْ
حَضَرَاتِ امِيرِ الْمُنَى مَنِينَ عَاكِه
إِيْنِ حَرِيْزِ طَابُوحٍ دَادِ اِنْ فَرْزِ
مُحَرِّرِ زَاهِرِ عِلَّتِ صَرَعِ وَجَنُونَ
وَجُودِ سُلْطَانِ رَشِيدِ شَيْطَانِ
وَعُوفِ دُرْدَانِ وَحُزْزِ حَاسِدَانِ
وَبِهَانِ اِيْمَانِ بَاسِطِ بَاهِرِ اللّٰهِ
تَعَالَى حُرِّ اِيْنِشْتِ بِسْمِ اللّٰهِ
الْمَرْحُومِ الْخَيْرِ اِيْنِ كُوشِ اِيْنِ

كنو شى اوه شش به ططططط يا
منظط رت فريه لسلوس ما
و ما سعا ماسو هها يا طططسا
لو شى حططو شى حططو شى
مسفططش شسا صعو شى ا
قططعسو شى لطططكش هططط
و ما كنت و ما كنت بجا فب العرق
اذا قضينا الى موسى الا مر حط
و ما كنت من الشا همد بين اخرج
بعذرة الله منها ايها اللعين
بعزة رب العالمين اخرج منها
والا كنت من المسجوين
اخرج منها فاما يكون لك ان
تتكبر فيها فاجز الله من
العتا عز بين اخرج منها منذ واما

مذحورا

مذحورا ملعونا كلما العنا
واحي باب السبب وكان امر
الله مضعوا اخرج يا ذوى
الحزن و ن اخرج يا سودا يا
سودا بالاسم الحزن و ن يا
منظطرون طرعو ن مرعون
تبارك الله احسن الخالقين
يا اهيّا شر اهيّا حيا قيوما
بالاسم الملقوب على جبهة
اسرافيل اطرؤ و عن صاحب
هذه الكتاب كل جنى و
جنينة و شيطان و شيطا
ن و تا بيع و تا بعث و ساحر
وساحرة و غول و غول له

يُفَارِحُ السَّاحِرُونَ حَيْثُ أَتَى
بَلْ تَقْدِرُونَ وَبِالْحَقِّ ارْزُقْنَا وَ
وَبِالْحَقِّ نَفْسُكَ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ
وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ اللَّهَ
الْبَاطِلُ كَانَتْ زَهْوٌ قَائِلَةٌ
مَا فِي بَيْتِكَ تَلْقَفُ مَا نَعَزُوا
إِنَّمَا ضَعُفُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى بَلْ تَقْدِرُونَ
بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ وَإِنْ تَجِدْنَا
لَهُمْ غَايِبُونَ إِلَّا أَنْ يَحْزُبَ
اللَّهُ هُمُ الْفَالِحُونَ فَسَيَكْفِيكَمُ
اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
وَجَنِّ انْجِدُوا إِذَا جَاءَ وَقَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

الكافرون

الكافرون وقل هو الله ومعوذتين
وآية الكرسي وكرسي بنو سيد
وباحق ودارد سحر بر او صلاه
كار كنند دفع طبعه كوكب هفت
بنو سيد ودر كردن كوكب هفت بنو
آن آزار دفع شود بسم الله اوه
الرحمن الرحيم وهي تجليها ما بينه
سر زرين المغت يا اساور مرا
هو ودين هفتاد نرينه نره
بحق الله من سليمان و الله بسم
الله الرحمن الرحيم باسم كوكب هفت
فلان جهمه ز ياد شرف
دو غن ايمن عارده بنو سيد
برجيك دوغ دار بند و در
هي كم كير در غن حقب بعمل آيد

دعاء في مستلهم اسم الله الرحمن الرحيم
وبه اذا استسقاء من سى لقومك
وقلنا ضرب به صاى الجبر فانفتحت
منه اثنتا عشرت عينا قد علم
كل اناس مشربهم كلوا واشربوا
من رزق الله ولا تعثوا في الا
رضى فمصدقين ثم قلو بهم
من بعد ذلك فمضى كالبحار
واشبه قسوة فان من الحارة
لما يتجرب منه الا انها وراى منها
لما يحبط من حشيشة الله وان
لهم فى الا نعام لعبرة فسقيم
فما فى بطونهم من بين فرث و
دم لبنا خالصا سدا فى الشفاى
ففتحنا ابواب السموات بها ومنهم

ونجنا

ونجنا الا ورض عيوننا فالتقى
الماء على امر قد قدر ومثلنا و
على ذات الواح ودس تجربا
با عينا جبر آء لمن كان كفر صا
٢٢ حه حه حه حه الله
اذمرا لمن كثير او الى انى والوا
سبح على من علو عليه هذه
الا اسماء بالالف لا حول ولا قوة
الا بالله العلى العظيم **كشاف**
قبر وفق فنك و مكان
لهم الله الرحمن الرحيم اذا جاء
نصر الله والفتح وان فتحت لك
فتحا مبينا ففتحنا ابواب السماء
فما منهم يا فتاح يا فتح يا فتح

بنو سیدل بهر چه کار پاوه و رفته اند
 و قهر کار را پاوه می بندد و هر که را در
 سنجایا نب فالگیر یا زراعت یا باغ بهر زبانی
 خبر بهر و خبرت ب است لبسم الله
 السحری السحری ایها الدواب
 و الطیور انت انا اخراجی منی هکذه
 الا ارضی و ازرع الی الصر و کما
 اخرج لئن اتیتی منی بطن لموت
 و ان لم یخرجی من هکذه الارض
 ارسلت علیکم **جهد زنی حامله**
 هر زن که حامله است این دعا را
 نگوید پیشه بهر بازوی خود و بندد فرزند
 او تلف نشود و انعام بر اوها همین
 باشد بجهت و سلامت فرزند
 او مستحق دل نشود و

هفتاد

هکذا لبسم اینست

آهیا	شوقیا	آذو	لی	اصحاب
و جی	ایاک	نجد	وایاک	نستعین
و جی	کیعنی	و جی	و جی	سلیمان
ابن	داود	علیه	السلام	و جی
عبد	الله	و جی	و جی	علی
عبد	جیب	و جی	و جی	ولی الله

دفع و کما از برای کک که در بدن
 پیدا شود خطی بدور آن کشد
 بوی در وسط بنویسد و او را
 قوی و غنی و سوا تا رهی غیر من
 انتخاب صنع الله الذي لا یفوق
 کل شیء الله خیر بما تعملون

دفع و صنع حل اگر خفا صد
 حل زن بود و در کمر حق پا در

۱۱۱۳

بازو بندد زود در ضعیف حملیه
 میشود **استخوان** **استخوان**
جمله **ن** که بجه از شکم برود
 ریحان که در حوضه ناله بالغ ریشته با
 شد برابری قد عورقه کند ریحان
 را نه گره زدن ریحان باید شد
 ریشته بارش در هر گره این آیه
 و اجتناب از نگاه دارد **افضل**
 لیسع اللیخ الریحی الریحی و اشی
 و ما حبر و لا الا بالله و لا حبر
 علیهم و لا تلمی فی ضیق
 مایا یلمز و ان ان الله مع
 الذین یستقوا و الذین هم
 حنیفون **جمله** **ان** **کلی**

حفر

حضرت موسی علیه السلام را
 مضطرب نماز کرد و غنود بود و در
 ریح پیدایش شد مثل درد سهر زود
 درد جگر و درد آبله و ریزش غایت
 طبع زردی و لکه شدت
 و از ریح و چشتم زخم و جلد می
 مودن موسی عم بدو کاه خدا بنا
 لید گفت خنوا و نوا این حیوانان
 را شفای بهر مینوزد عا و تمام
 نکرده بود که حفاظ عورت در
 و سبیل که بنویس این دعا و در
 کردن کو غنودان پرشی و کلمه
 به بند چو ن چینی کرد و تمام
 شد غایافت **دعا نیست** **لیسع** **الله**
الریحی **الریحی** **لیسع** **الله** و حیوان
 کعب الله و الذین آمنوا و الذین

و حسب بعد از آن بگوید الله
 اَللّهُمَّ اخفِ ظَنِّي وَ خَفِ ظَنَّا مَا مَعِيَ
 وَ سَائِلِي وَ سَلِّمْ مَا مَعِيَ وَ بَلِّغِي
 وَ بَلِّغِ مَا مَعِيَ يَا لَوْعِ اَنْ اَحْسَنَ
 الْجَنَّةِ حَتَّى اَنْ تَعَالَى حَفْظُكَ لَكَ
 اَوْ رَا اِنْ اِنْجَرِ حَقِّ طَرِيقِ دَوَانِ
 شَوْ دَا زَانِ سَمْعِ فَا يَدِ بَسِيَا رِ
 بَيْنِي نَامِ ثَمَّ جِهَةٌ دَرَكِ فَنِي
اسب دَرَكِ تَابِ دَر مَلَكُونِ اَوْ
 دَر دِهَ اَسْتِ كَمِ اَسْبِ وَ اَمْرِ حَوَانِ
 كَمِ دَر دَر اَشْتَرِ بَا شَدِ بَرِ سَمِ اَوْ
 نِ جَمْعِ اَنْ اَيْنِ رِبْعِ وَ اَبْقِ لَيْسِ
 بَا ذَنْ اَللهِ تَعَالَى رَفْعِ شَوْ دَر

هـ نِ طَلْسَمِ

۱	۸	۱	۸	۲	۲	۲	۲
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

ج هَرِ مَرَّ اَز اَرِي اَيْنِ طَلْسَمِ رَا
 فَرِي يَشْتَرِ دَر كَرْدَنْ اَسْبِ بِنْدِ دَر
 دَر دِيْنِ اَز اَمْرِ اَسْبِهَا بَكَنْ دَر
 مَرِ حَفْظِ اَنْ شَوْ دَر دَر اَبِ نَر

مَرِ كَرْدَنْ

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰
 ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

ج هَرِ مَرَّ اَز اَرِي اَيْنِ طَلْسَمِ رَا

وَطَلْعِ كَاغَزِ نَفِ يَشْتَرِ بَدِيْنِ مَر
 تَبِ بَرِ قَوَانِمِ سَمِ بَكْسِيَا نَدَرِي

اَلشَّيْءِ وَ حَقِّقِ شَوْ دَر **ط** هَرِ مَرَّ
 دَر سَمْتِ رَا سَمْتِ دَر سَمْتِ

پای راست پای چپ
ما عیلا ما وادب

ابن جیه در داستان

بر خاکی با گشتن شهادت
بنویسد اسب را ت فوبت
بر کرد فرشته بگرداند عطا
عیطو ش غبطو ش جق
موسی و انجیل عیسی **باب**
چهارده کلمه اسم اعظم
الله و تعالی فرمود که هر که مرا
بدین اسمها بخواند چهل و ده
معلم او میسر کرد و **اول** بر پشت
خاک بخواند و هر روز و هر
شهری بر خیزد او را انجیل کسی
نم بیند **دویم** بنام هر کس برای
خواند بد و بد بخواند و صلح

فرمان

فرمان بر دارا و شوق **سوم** بر کاغذ

ی نویسد و بشوید و در روی
خود مالش هر که از و چشمه اش
باشد معمر بماند کرد و **چهارم** بر
پوست آمو نویسد هر که بخواند
کسی نهد انگس ستر خود را بد
و گوید **پنجم** بر سفال آب ندیده
نویسد بنام بنده های کر بخیر
بفرستد هر که آن را بخندد برین
ودی نود و نوزاد آید **ششم** بر پت
آمو نویسد کار دینزه بر روی
کار کنند **هفتم** بنویسد پشتک
و زعفران در میان صحف

کند او و طویافت در خواب بیند
و در دار بگذارد اخلاص معلوم
کند **هفتم** بنام غایب بنویسد

چهارمین روز و اگر در خرتی بنشیند
 سیم روز شوی دو اگر کسی بچند
 روز گذشته کرده و اگر بسفر رود
 به سه روز است باز نیاید پنج کار
 بد کرد که حق بی ندارد تمام شد

مهر	صد	ربیع الاول
پنجشنبه	اول سیم	دوم سی ام
دو روز و نیم	چهارم و اول	پنجم و آخر
اول پنج	دو و دوم و نیم	دوم چهارم
دو و نیم	پنجم و چهارم	شعبان
سیزدهم	پنجم و چهارم	نهم بیستم
شش و نیم	دو و نیم	دوازدهم
پنجم و نیم	دو و نیم	نهم بیستم

ایضا اگر کسی بنویسد این دعا را
 و با حق دارد او را قبول است
 دهد در میان خلق عزیز کرد

۱۱۱ آ یا ایها الذین فالنت بین
 قلوبکم فانجکم بنعمه اخواننا
ایضا هر کس بنویسد و با حق
 دارد و با خلقان برود بهتر
 شود بے رب ایضا
 هر کس با حق دارد و با حق
 نرسد لا اله الا الله

حامله پس دارد یا دختر زن
 حامله انگشت حق دارد این خایه
 بگذارد اگر چنانچه ششم و هفتم
 و نهم فصل پس باشد اگر چنانچه
 عطا دهد و بیشتری و نوزده کار
 دختر با ستم

روح

شمس

عطار

قتر

زهر

مشتی

ایضا دفع تب و لرز بنویسند
 به کافوری و جوی و د بقد و قه الا
 و تعالی شفا یابد **قد فرست**
 و قد رست و قد قلت **است**
دفع دیگر جهت تب و لرز بنویسند
 نویسد به او د بقد تا جوی و د بقد
 یابد در ریح عا و روحی معصمه

یوم

۴

یوم مد با صر و لبم لبم لبم

تب لمر و فلافی این فلافی **ایضا**

در کسین پمار با شد این اسم را

در زبیر و امن او و د کنند بسیار

نافعست / قهریش بریش شعی

عروش و هروش و ش و ش

هر و ش و ش **ایضا** کرد

اگر بند کرد بچند با شد بنویسد

این کرد نامه بر چرخ بندد چرخ

را بر چوب و راست بگرداند

سر گردان شوی

۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰

۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰

۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰

۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰ ۵۰

۱۲

روح سکا با هم فلافی

در بیان کلام و ذکر و ذکر بزرگوار
بسم الله الرحمن الرحيم

۴
۵

بسم الله الرحمن الرحيم
لا ما كلفه وودعه ورام
طاه اری امر حاله
الا طاهر ما طاه ما الله
ایضا چله در دست جبر
کر فتره بخواند یا بنویسد بر سر ببرد
بسم الله الرحمن الرحيم
که عید عرص ذکر رحمت رب
عبدی و ذکر یا اذ نادى ربك
خفيا قال رب انى وهى العظم

بسم الله الرحمن الرحيم
لا اكنى بدعاك ربك شديدا
ایضا در دفع قرض و وسعت
رزق و رویت که چون کسی
بالم قرضی که فشار باشد بعد از
در غار فریضه و در حین شنبه
او از مسوی ذی بخواند این دعا را
بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم انى كان ذی فی
السموات فانزل الله و انى كان

فِيهِ وَجَنِّبْنِي عَلَيْهِ الْمَعَاصِيَ
وَاللَّامِذَى بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
جَمِيعِينَ هَذَا ادْعَاهُ
إِذَا الْغَيَّاسُ أَتَى الْإِنْسَانَ
لَسْتَ بِاللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا فَتَّاحُ يَا وَهَّابُ يَا غَنِيُّ يَا
رَبَّ رَأْفَتٍ يَا مُفْضِي الْأَبْوَابِ
يَا قَاضِي الْمُلَاجَاتِ نَضْرُوقِ
اللَّهُ وَفَعَّ قَرِيبِي آمِينَ

۹۵

جَهَنَّمَ دُعَاءُهُ وَجَنُّونَ وَضَعْفُ
وَلَمْ يَزِدْهُ وَانْشَرَحَتْ وَانْسُ
وَشِيَا طِينِ حَجَرِ بَاسْتِ
مَرَكْرَكِ شَلَكِ أَوْرَدَ كَاكَرُكَ دَعْوُهُ
بِاللَّهِ وَارْتَدَّ أَيْنِ دَعَا انْشَرَحَتْ
وَانْسُ وَبِطَرِكِ وَتَرْسِيدِ شَبِ
إِيمَنِ بَاسْتِ وَكَرْفَرِ نَفْسِ طَفَرِ نَفْسِ
فَانْدِيَا سَقَطَ فِي شَدَمِ بَاسْتِ
إِبْنِ دَعَايِ أَمِ الصَّبِيَّاتِ وَبَاخُو
دَارِ دَفَرِ نَفْسِ أَنْ نِيَانِ نَفْسِ
وَارْشَرَحَتْ وَانْسُ وَارْشَرَحَتْ

وَارْشَرَحَتْ أَمِ الصَّبِيَّاتِ

فعالى بأشد

لنعم الله الرحمن الرحيم
هذه الكتاب من الله العزيز
انكم من نعيم خاتم سليمان
ابن داود ودم ملكا جيت وال
نس وكل مناء وعقاسين ولا
جميع ما في الارض صاحب
هذه الكتاب من الملائكة
وقولع. أم القيان من

اللاهوت واللاهوت واللاهوت
بنيش ونشر جميع الارواح
المغيرة الحسية عزمت
عليكم يا معانيه الارواح
اليسود تبيش والي عزمت
عليكم فتبارك الله احسن

١٢٦
والا واللاهوت

نعمالي بأشد

بسم الله الرحمن الرحيم

هذه الكفاية منة الله بغير حساب
انساب هذه الكفاية في ليلة
فلا في النهار ولا في حيرة
واعينها بحق في ليلة وليلة
ومنى القربان وقربها لا
الله الا هو انجي القويم
وخفة لا شريك له الهما

واحد

واحد ان ملكا وعزير لا اله
الا هو انجي القويم لا شريك
له الهما واحد ان ملكا وعزير
لا اله الا هو انجي القويم

لا اله الا انت سبحانك اني
كنت من الظالمين فاستجبنا

يا الله يا رحمن يا رحيم

نحالي بأشد

لنعم الله الرحمن الرحيم

هلن الكفاي مة الشان

يشفع عنده الا لا ذنير يعلم ما

يظنونهم وما خلقتهم و الا

يظنون بشي من عليها الا

بما شاء وسع كرسيه السموات

والارض ولا يئود منه

حفظهما وهو العلي العظيم

والقادر

والقهار والقوي الذي لا اله الا هو العزيز الحكيم ايت

الذين عند الله الا سلا

لرحمة من هتد التعوذ بشي

الذي الله العلي العظيم

الى في ملكه الرحيم الرحيم

العلماء بغير البصر العفو

والاستدلال والاصحاح

والاستدلال والاصحاح

فَعَالِي بَاسْمِ

لَسْتُمْ اللَّهُ الرَّحِيمُ الرَّحِيمُ

هَلْ أَكُنَّا فِي مَهْمَا أَتَى

الْحَقُّ هُوَ لِي وَرَدِي

الْحَقُّ هُوَ لِي وَرَدِي

يَوْمَ الْقِيَمَةِ رَحِيمٌ شَكُورٌ رَحِيمٌ

وَأَخْبَدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ

لِلَّهِ الْمَلِكِ الرَّحِيمِ الْأَقْلَامُ

الْقَدِيمُ خَالِقُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَعْبُودُ
فِي الْخَطَايَا وَكَثِيرُ الْعَمَلِيَّاتِ
سَلَامٌ عَلَى الْعِيسَى وَبَشَرِهِ
عَالِيهِمْ فِي الْكَرْمِ وَبُنَيْتِ الْبَرِّ
وَرُبِّ الْإِنْجِيلِ وَبَشَرِ الْبَلِّ
وَالْمَسْحُورِ خَالِقِ الْجُودِ بِعَيْنِ
الْكَرَامَةِ قَائِمِ الْأَرْزَاقِ

عَلَّمَ الْغِيُوثَ مِنْ هَبِّ الْهَوَى
الْحَيُّ أَنْتَ الْإِنِّى سُبْحَانَكَ جَدِّ
لَكَ سَعَادُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشِعْطُ الشَّمْسِ
وَضَيْفُ الْقَمَرِ السَّجِرِ وَدَوَى
الْمَاءِ الْحَيِّ أَنْتَ الَّذِي تَجِدُ
الْأَسْمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ

يُجِيبُ لَنَا فِي الْمَوْتِ
إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُعْطِي
وَالْمَعَانِي بَعْدَ أَنْ يَمُوتَ
فِي الدُّنْيَا إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي
تَخْلُقُ مَنْ يَمُوتُ فِي الْمَيِّتِ
بِالْمَسْئُورِ بِوَيْلِ الْمَسْئُورِ
إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُعْطِي

حَتَّى تَمْلَأَ بَارِي تَفْهِيمٍ
حَاجَتِي مَا ظَلَمْتُ أَعْمَقُ فِي
اِسْتِجَابِ لَكُمْ وَأَنْتَ بَوَعْدِكَ
مُادِي حَاجَتِي مِنَ الْكَرْبِ
وَالْهَمِّ وَالْغَمِّ وَالْهَمِّ
أَنْتَ غِيَاثِي كُلِّ مَكْرُوبٍ وَ
وَيْلِي وَمُضَرِّئِي وَمَلِكِي

نعم يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام

جنت الدنيا والآخرة
أخيرا يا ذا الجلال والإكرام
سبيدي في علي ربي
وقى خاضعة في يميني
الله أكبر الله أكبر
الله أكبر أكبر لا ضيق له
ولا ينق له ولا وصف

له ولا حد له ولا خذوه
له ولا كنفه له في الملك
ولا ودير استغاثك يا عزيز
يا عزيز يا ذا الجلال والإكرام

يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام

Fragment of a papyrus scroll showing handwritten text in a cursive script. The text is written in dark ink on the papyrus fibers. The fragment is labeled 'P. 10' in the bottom right corner.

كتاب التزيين والادب

12